

วารสาร สถานการณ์ตลาดแรงงาน ไตรมาสที่ 3 ปี 2567

- ⚙️ ผู้มีงานทำลดลง ร้อยละ 0.13
- ⚙️ อัตราการว่างงานอยู่ที่ ร้อยละ 1.0
- ⚙️ ตลาดแรงงานในประเทศต้องการแรงงาน
ในภาคการผลิต (ผลิตส่วนประกอบอิเล็กทรอนิกส์มากที่สุด)
- ⚙️ ตลาดแรงงานในต่างประเทศ
ต้องการแรงงานภาคบริการมากที่สุด

กองบริหารข้อมูลตลาดแรงงาน กรมการจัดหางาน

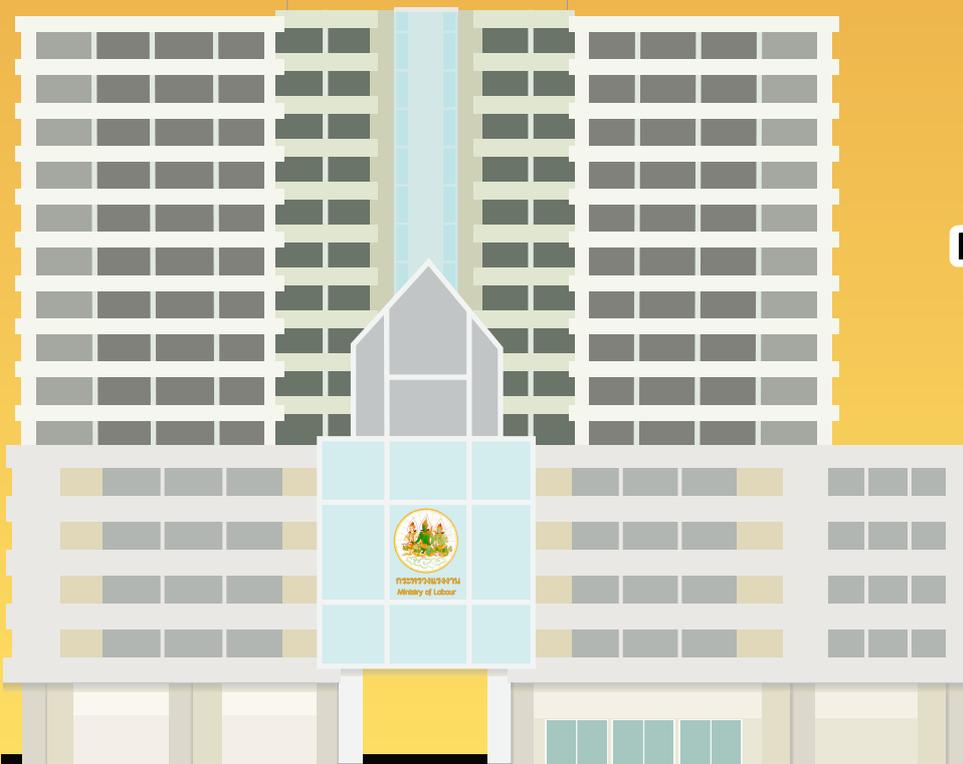
Labour Market Information Administration Division

DEPARTMENT OF EMPLOYMENT

กำลังแรงงานมีงานทำอย่างมีศักยภาพถ้วนหน้าทุกช่วงวัย
ภายในปี 2570

กระทรวงแรงงาน
MINISTRY OF LABOUR

กองบริหารข้อมูลตลาดแรงงาน
กรมการจัดหางาน

Labour Market Information
Administration Division

บทบรรณาธิการ

EDITOR Talk

สถานการณ์ตลาดแรงงานไตรมาสที่ 3 ปี 2567 (กรกฎาคม-กันยายน) มีผู้มีงานทำ จำนวน 40.04 ล้านคน ลดลงจากช่วงเดียวกันของปีก่อน ร้อยละ 0.13 และมีผู้ว่างงาน ประมาณ 4.14 แสนคน คิดเป็นอัตราการว่างงาน ร้อยละ 1.0 โดยเมื่อวิเคราะห์สถานการณ์ตลาดแรงงานจากการให้บริการจัดหางานของกรมการจัดหางาน พบว่า ไตรมาสนี้นายจ้าง/สถานประกอบการแจ้งความต้องการแรงงานผ่านกรมการจัดหางาน จำนวน 191,424 อัตราเพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อน ร้อยละ 199.05 เพิ่มขึ้นมากเนื่องจากการดำเนินนโยบายยกระดับการให้บริการจัดหางานเชิงรุก โดยการเข้าพบนายจ้างรายใหม่ อุตสาหกรรมการผลิตมีความต้องการแรงงานมากที่สุด ร้อยละ 40.86 โดยเฉพาะในภาคการผลิตส่วนประกอบอิเล็กทรอนิกส์ สำหรับผู้สมัครงานมาใช้บริการ มีจำนวน 83,143 คน เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อน ร้อยละ 27.39 และได้รับการบรรจุงาน จำนวน 48,657 คน เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อน ร้อยละ 16.21 นอกจากนี้ตลาดแรงงานสำหรับคนไทยดังกล่าวแล้ว ยังมีคนต่างด้าวที่ทำงานในประเทศไทย จำนวน 3,353,824 คน เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อน ร้อยละ 29.32 ทำงานในอุตสาหกรรม การผลิตมากที่สุด ร้อยละ 31.19 โดยส่วนใหญ่ทำงานในอาชีพงานพื้นฐาน ร้อยละ 93.34 และแรงงานต่างด้าว ที่ได้รับอนุญาตทำงานใหม่ มีจำนวน 193,244 คน ลดลงจากช่วงเดียวกันของปีก่อน ร้อยละ 4.55 สำหรับตลาดแรงงานในต่างประเทศ พบว่า แรงงานไทยที่ยังคงทำงานในต่างประเทศ มีจำนวน 142,924 คน เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อน ร้อยละ 10.81 โดยในไตรมาสนี้มีแรงงานไทยได้รับอนุญาตเดินทางไปทำงาน ต่างประเทศ จำนวน 22,768 คน ลดลงจากช่วงเดียวกันของปีก่อน ร้อยละ 17.52 มีรายได้ส่งกลับจากการเดินทางไปทำงานต่างประเทศ จำนวน 66,022 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อน ร้อยละ 5.02 สำหรับความต้องการแรงงานไทยในต่างประเทศ พบว่า ต้องการแรงงานไทยไปทำงานในตำแหน่งพนักงานต้อนรับบนเครื่องบินมากที่สุด ร้อยละ 11.80

สำหรับสถานการณ์เศรษฐกิจไทยในไตรมาสนี้ขยายตัวร้อยละ 3.0 ขยายตัวเร่งขึ้นจากร้อยละ 2.2 ในไตรมาสก่อนหน้า มีปัจจัยหลักมาจากการผลิตภาคนอกเกษตรที่ขยายตัวจากกลุ่มบริการ โดยการส่งออกสินค้าและบริการขยายตัวในเกณฑ์สูง สาขาที่พักแรมและบริการด้านอาหาร สาขาขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า การขายส่ง และการขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์และจักรยานยนต์ ขยายตัวอย่างต่อเนื่อง และการผลิตสาขาก่อสร้างกลับมาขยายตัว วารสารสถานการณ์ตลาดแรงงานในไตรมาสนี้ยังได้นำเสนอบทความ เรื่อง “หลังโควิด ชีวิตของลูกจ้างในภูมิภาคต่าง ๆ ปรับตัวอย่างไร” โดยสามารถติดตามรายละเอียดได้ในฉบับหรือเว็บไซต์ <https://www.doe.go.th/prd/lmia>

กองบรรณาธิการ

สารบัญ

Contents

	หน้า
● บทบรรณาธิการ	3
● บทสรุป	5
● สถานการณ์เศรษฐกิจ	7
● สถานการณ์ตลาดแรงงาน	
- ภาวะการทำงานของประชากรและการว่างงาน	12
- ความต้องการแรงงานผ่านบริการจัดหางานโดยรัฐ	17
- การไปทำงานต่างประเทศ	22
- การเคลื่อนย้ายแรงงานไทยและแรงงานอาเซียน	26
- การทำงานของคนต่างด้าว	28
● บทความ	
หลังโควิด ชีวิตลูกจ้างในภูมิภาคต่าง ๆ ปรับตัวอย่างไร	35

บทสรุป

สถานการณ์เศรษฐกิจ

ไตรมาสที่ 3 ของปี 2567 เศรษฐกิจโลกชะลอตัวลงจากไตรมาสก่อนหน้า ตามการชะลอตัวของเศรษฐกิจหลัก โดยเฉพาะสหรัฐอเมริกา จีน รวมถึงกลุ่มประเทศเศรษฐกิจอุตสาหกรรมใหม่ที่มีอัตราการขยายตัวต่ำ ตามการชะลอตัวของการลงทุนภายในประเทศและการผลิตภาคอุตสาหกรรม ในขณะที่เศรษฐกิจตลาดเกิดใหม่และประเทศกำลังพัฒนาส่วนใหญ่ขยายตัวได้อย่างต่อเนื่อง ตามการส่งออกที่ขยายตัวในเกณฑ์ดี สอดคล้องกับวัฏจักรขาขึ้นของสินค้าอิเล็กทรอนิกส์

สำหรับเศรษฐกิจไทยในไตรมาสนี้ขยายตัว ร้อยละ 3.0 ขยายตัวเร่งขึ้นจากร้อยละ 2.2 ในไตรมาสที่ 2 ปี 2567 มีปัจจัยหลักมาจากการผลิตนอกภาคเกษตรที่ขยายตัวจากกลุ่มบริการ โดยการส่งออกสินค้าและบริการขยายตัวในเกณฑ์สูง การผลิตสาขาสินค้าอุตสาหกรรม สาขาที่พักแรมและบริการด้านอาหาร สาขาขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า การขายส่งและการขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์และจักรยานยนต์ ขยายตัวอย่างต่อเนื่อง และการผลิตสาขาก่อสร้างกลับมาขยายตัว ขณะที่การอุปโภคบริโภคภาคเอกชนชะลอตัว การลงทุนภาคเอกชน และการผลิตสาขาเกษตรกรรมปรับตัวลดลง

สถานการณ์ตลาดแรงงาน

● ภาวะการทำงานของประชากรและการว่างงาน

ผู้มีงานทำในไตรมาสที่ 3 ปี 2567 มีจำนวน 40.04 ล้านคน ลดลงจากช่วงเดียวกันของปีก่อน 5.18 หมื่นคน คิดเป็นร้อยละ 0.13 ผู้ว่างงานมีประมาณ 4.14 แสนคน เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อน 1.27 หมื่นคน คิดเป็นอัตราการว่างงาน ร้อยละ 1.0 โดยผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีและสูงกว่าเป็นผู้ว่างงานมากที่สุด มีอัตราการว่างงาน ร้อยละ 2.14 รองลงมา คือ ระดับอาชีวศึกษา มีอัตราการว่างงาน ร้อยละ 1.75 และระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีอัตราการว่างงาน ร้อยละ 1.00 โดยอัตราการว่างงานสูงที่สุดอยู่ในภาคใต้คิดเป็นร้อยละ 1.19

● ความต้องการแรงงานผ่านบริการจัดหางานโดยรัฐ

นายจ้าง/สถานประกอบการ แจ้งความต้องการแรงงานในไตรมาสที่ 3 ปี 2567 จำนวน 191,424 อัตราเพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อน 127,413 อัตราคิดเป็นร้อยละ 199.05 เพิ่มขึ้นมากเนื่องมาจากการดำเนินนโยบายยกระดับการให้บริการจัดหางานเชิงรุก โดยการเข้าพบนายจ้างรายใหม่ โดยต้องการแรงงานที่สำเร็จการศึกษาระดับ ปวช.-ปวส./อนุปริญญามากที่สุด ร้อยละ 37.59 รองลงมา คือ ระดับมัธยมศึกษา ร้อยละ 35.57 ระดับปริญญาตรีขึ้นไป ร้อยละ 13.46 และระดับประถมศึกษา ร้อยละ 13.38

ผู้สมัครงานที่มาใช้บริการในไตรมาสนี้ มีจำนวน 83,143 คน เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อน ร้อยละ 27.39 โดยผู้สมัครงานส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 55.82 ผู้สมัครงานที่มาใช้บริการสนใจสมัครงานในระดับมัธยมศึกษามากที่สุด ร้อยละ 41.06 รองลงมา คือ ระดับปริญญาตรีขึ้นไป ร้อยละ 29.64 ระดับ ปวช.-ปวส./อนุปริญญา ร้อยละ 17.85 และระดับประถมศึกษา ร้อยละ 11.45

ผู้ที่ได้รับการบรรจุงานในไตรมาสนี้ มีจำนวน 48,657 คน เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อน ร้อยละ 16.21 ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 54.89 โดยผู้สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาได้รับการบรรจุงานมากที่สุด ร้อยละ 49.04 รองลงมา คือ ระดับ ปวช.-ปวส./อนุปริญญา ร้อยละ 19.39 ระดับปริญญาตรีขึ้นไป ร้อยละ 17.58 และระดับประถมศึกษา ร้อยละ 13.99 อุตสาหกรรมการผลิตมีการบรรจุงานมากที่สุด ร้อยละ 41.94

บทสรุป (ต่อ)

● การไปทำงานต่างประเทศ

แรงงานไทยที่ยังคงทำงานในต่างประเทศไตรมาสที่ 3 ปี 2567 มีจำนวน 142,924 คน เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อน ร้อยละ 10.81 สำหรับแรงงานไทยที่ได้รับอนุญาตให้เดินทางไปทำงานต่างประเทศในไตรมาสนี้ มีจำนวน 22,768 คน ลดลงจากช่วงเดียวกันของปีก่อน ร้อยละ 17.52 แรงงานส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้แก่ จังหวัดอุดรธานี นครราชสีมา และชัยภูมิ ส่วนใหญ่เป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ร้อยละ 54.21 โดยสาขาอาชีพที่เดินทางไปทำงานมากที่สุดคือ ผู้ปฏิบัติงานในโรงงาน ผู้ควบคุมเครื่องจักรและผู้ปฏิบัติงานด้านการประกอบ ร้อยละ 27.91 ส่วนใหญ่แรงงานไทยไปทำงานในกลุ่มประเทศเอเชีย และเดินทางไปทำงานในได้วันมากที่สุด ในไตรมาสนี้แรงงานไทยที่เดินทางไปทำงานในต่างประเทศมีรายได้ส่งกลับประเทศจำนวน 66,022 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อน ร้อยละ 5.02

สำหรับความต้องการแรงงานไทยในต่างประเทศมีจำนวน 3,391 คน อยู่ในกลุ่มประเทศเอเชีย คิดเป็นร้อยละ 40.05 ตะวันออกกลาง ร้อยละ 31.55 และยุโรป ร้อยละ 28.40 ตามลำดับ โดยต้องการแรงงานไทยไปทำงานในตำแหน่งพนักงานต้อนรับบนเครื่องบินมากที่สุด จำนวน 400 คน (ร้อยละ 11.80) รองลงมาคือ พนักงานผลิต จำนวน 377 คน (ร้อยละ 11.12) และช่างไม้ จำนวน 317 คน (ร้อยละ 9.35)

● การเคลื่อนย้ายแรงงานไทยและแรงงานอาเซียน

คนไทยเดินทางไปทำงานในกลุ่มประเทศอาเซียนไตรมาสที่ 3 ปี 2567 จำนวน 3,454 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 15.17 ของแรงงานไทยที่เดินทางไปทำงานต่างประเทศทั้งหมด ลดลงจากช่วงเดียวกันของปีก่อน ร้อยละ 17.09 โดยเดินทางไปทำงานในประเทศมาเลเซียมากที่สุด รองลงมาคือ สิงคโปร์ และลาว อย่างไรก็ตามพบว่า แรงงานในกลุ่มประเทศอาเซียนที่ทำงานในประเทศไทย ส่วนใหญ่เป็นประเทศเพื่อนบ้าน คือ เมียนมา กัมพูชา และลาว

● การทำงานของคนต่างด้าว

คนต่างด้าวที่ทำงานอยู่ในประเทศไทยไตรมาสที่ 3 ปี 2567 มีจำนวน 3,353,824 คน เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อน 760,385 คน คิดเป็นร้อยละ 29.32 โดยเป็นแรงงานต่างด้าวประเภททั่วไป ร้อยละ 91.71 คนต่างด้าวกลุ่มมีทักษะ ร้อยละ 5.54 และชนกลุ่มน้อย/ตลอดชีพ ร้อยละ 2.75 คนต่างด้าวทำงานในอุตสาหกรรมการผลิตมากที่สุด ร้อยละ 31.19 และส่วนใหญ่ทำงานในอาชีพงานพื้นฐาน ร้อยละ 93.34

คนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงานใหม่ในไตรมาสนี้มีจำนวน 193,244 คน ลดลงจากช่วงเดียวกันของปีก่อน ร้อยละ 4.55 โดยจำแนกตามประเภทที่ได้รับอนุญาต ดังนี้ ประเภททั่วไป มีจำนวน 23,122 คน เป็นสัญชาติจีนมากที่สุด ส่วนใหญ่ทำงานในโรงเรียน มหาวิทยาลัย และสถาบันการศึกษา

ประเภทส่งเสริมการลงทุน มีจำนวน 3,670 คน เป็นสัญชาติจีนมากที่สุด โดยทำงานเป็นแรงงานที่ใช้ทักษะฝีมือสูง คือ ช่างเทคนิคและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง

ประเภทชนกลุ่มน้อย มีจำนวน 6,451 คน ส่วนใหญ่ทำงานในประเภทอาชีพงานที่ไม่ใช้ทักษะฝีมือคือ อาชีพงานพื้นฐาน ซึ่งจะเป็นแรงงานในเหมืองแร่ ก่อสร้าง การผลิตและขนส่งมากที่สุด

ประเภทเข้ามาทำงานในลักษณะไป-กลับ หรือตามฤดูกาล มีจำนวน 28,721 คน เป็นสัญชาติกัมพูชาและเมียนมา โดยทำงานในอุตสาหกรรมเกษตรและปศุสัตว์มากที่สุด

ประเภทนำเข้าตาม MOU มีจำนวน 131,280 คน เป็นสัญชาติเมียนมา ลาว และกัมพูชา โดยทำงานในอุตสาหกรรมการผลิตมากที่สุด

สถานการณ์เศรษฐกิจ

รายงานภาวะเศรษฐกิจโลกและเศรษฐกิจไทยในไตรมาสที่ 3 ปี 2567 มีรายละเอียดสำคัญ ดังนี้

เศรษฐกิจโลก

สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ รายงานภาวะเศรษฐกิจโลกในไตรมาสที่ 3 ของปี 2567 โดยพบว่า ชะลอตัวลงจากไตรมาสก่อนหน้า ตามการชะลอตัวของเศรษฐกิจหลัก โดยเฉพาะสหรัฐอเมริกา จีน เช่นเดียวกับเศรษฐกิจในกลุ่มประเทศเศรษฐกิจอุตสาหกรรมใหม่ที่มีอัตราขยายตัวต่ำสุดในรอบหลายไตรมาส ตามการชะลอตัวของการลงทุนภายในประเทศและการผลิตภาคอุตสาหกรรม สะท้อนจากดัชนีผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อภาคอุตสาหกรรมที่ปรับตัวลดลงต่ำกว่าระดับ 50 และนับเป็นระดับต่ำสุดในรอบหลายไตรมาส ในขณะที่เศรษฐกิจตลาดเกิดใหม่และประเทศกำลังพัฒนาส่วนใหญ่ขยายตัวได้อย่างต่อเนื่อง ตามการส่งออกที่ขยายตัวในเกณฑ์ดี สอดคล้องกับวัฏจักรขาขึ้นของสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ สำหรับแรงกดดันด้านเงินเฟ้อลดลงอย่างต่อเนื่อง ตามการลดลงของราคาอาหารและพลังงาน รวมถึงการผ่อนคลายความตึงตัวของตลาดแรงงาน ส่งผลให้ธนาคารกลางประเทศเศรษฐกิจหลักปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายลง อาทิ ธนาคารกลางสหรัฐอเมริกา ธนาคารกลางยุโรป และธนาคารกลางอังกฤษ

เศรษฐกิจสหรัฐอเมริกา

ภาวะเศรษฐกิจสหรัฐอเมริกาในไตรมาสที่ 3 ของปี 2567 จากการรายงานของสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พบว่า ขยายตัวร้อยละ 2.7 (Advance Estimate) ชะลอตัวจากร้อยละ 3.0 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการชะลอตัวลงของการลงทุนภาคเอกชนโดยเฉพาะการชะลอตัวของการลงทุนในหมวดที่อยู่อาศัย (Residential Investment) ขณะที่การอุปโภคบริโภคภาคเอกชนยังคงขยายตัวดีสอดคล้องกับดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภคและดัชนีการค้าปลีกที่ยังคงขยายตัวต่อเนื่อง อย่างไรก็ตาม อัตราการว่างงาน ปรับตัวสูงขึ้นต่อเนื่องที่ร้อยละ 4.2 สูงสุดในรอบ 11 ไตรมาส เช่นเดียวกับตำแหน่งงานเปิดใหม่ในเดือนกันยายน จำนวน 7.4 ล้านตำแหน่ง ซึ่งเป็นระดับต่ำสุดนับตั้งแต่เดือนมกราคม 2564 สอดคล้องกับอัตราค่าจ้างแรงงานที่ชะลอตัว ส่งผลให้อัตราเงินเฟ้อลดลงเข้าใกล้เป้าหมายนโยบายการเงิน โดยอัตราเงินเฟ้อทั่วไป (PCE) อยู่ที่ร้อยละ 2.3 ชะลอตัวจากร้อยละ 2.6 ในไตรมาสก่อน นับเป็นระดับต่ำสุดในรอบ 14 ไตรมาส ท่ามกลางแนวโน้มเศรษฐกิจที่ชะลอตัวและแรงกดดันด้านเงินเฟ้อที่ลดลงต่อเนื่อง ธนาคารกลางสหรัฐอเมริกาในการประชุมในเดือนกันยายน 2567 ตัดสินใจปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายลงเป็นครั้งแรกนับตั้งแต่ปี 2563

เศรษฐกิจกลุ่มประเทศยูโรโซน

ภาวะเศรษฐกิจกลุ่มประเทศยูโรโซนในไตรมาสที่ 3 ของปี 2567 จากการรายงานของสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พบว่า ขยายตัวร้อยละ 0.9 เทียบกับร้อยละ 0.6 ในไตรมาสก่อนหน้า และเป็นการขยายตัวสูงสุดในรอบ 6 ไตรมาส โดยเป็นผลมาจากการขยายตัวอย่างต่อเนื่องของการอุปโภคบริโภคภาคเอกชนและภาคบริการ โดยส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากการลดลงของแรงกดดันด้านเงินเฟ้อ รวมถึง ตลาดแรงงานที่ยังแข็งแกร่ง สะท้อนจากดัชนีผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อภาคบริการเพิ่มขึ้นอยู่ที่ระดับ 52.1 มากกว่าระดับ 50.0 เป็นไตรมาสที่ 3 ติดต่อกัน เช่นเดียวกับดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภคที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 4 ติดต่อกัน อย่างไรก็ตาม ภาคการผลิตอุตสาหกรรมยังคงปรับตัวลดลง สะท้อนจากดัชนีผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อภาคอุตสาหกรรมอยู่ที่ระดับ 45.5 ต่ำกว่าระดับ 50.0 เป็นไตรมาสที่ 9 ติดต่อกัน ส่วนหนึ่งเป็นผลจากต้นทุนค่าพลังงานและค่าขนส่งที่อยู่ในระดับสูงเนื่องจากผลกระทบของเหตุการณ์ความขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์ รวมถึงต้นทุนที่เพิ่มขึ้นของผู้ประกอบการ จากการบังคับใช้มาตรการทางสิ่งแวดล้อมเพิ่มเติม อย่างไรก็ตาม อัตราเงินเฟ้ออยู่ที่ร้อยละ 2.2 ลดลงจากร้อยละ 2.5 ต่ำสุดในรอบ 13 ไตรมาส ตามการลดลงของราคาสินค้าพลังงานที่ร้อยละ 8.7 ลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 4 ติดต่อกัน ส่งผลให้ธนาคารกลางยุโรป (European Central Bank) ปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายลงอย่างต่อเนื่องเพื่อสนับสนุนการฟื้นตัวของเศรษฐกิจ

เศรษฐกิจญี่ปุ่น

ภาวะเศรษฐกิจญี่ปุ่นในไตรมาสที่ 3 ของปี 2567 จากการรายงานของสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พบว่า ขยายตัวร้อยละ 0.3 จากการลดลงร้อยละ 1.1 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการขยายตัวของอุปสงค์ภายในประเทศ ซึ่งได้รับแรงสนับสนุนจากการขยายตัวในระดับสูงของอัตราค่าจ้างจากการเจรจาต่อรองค่าจ้างในช่วงฤดูใบไม้ผลิ การปรับลดภาษีเงินได้ของรัฐบาล รวมถึงการเพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่ช่วยสนับสนุนการขยายตัวของภาคบริการที่เกี่ยวข้อง สะท้อนจากดัชนีผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อภาคบริการที่ยังคงอยู่ในระดับสูงที่ 53.5 สูงกว่าระดับ 50.0 ต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 10 ขณะที่การส่งออกสินค้าขยายตัวร้อยละ 1.4 เป็นการกลับมาขยายตัวครั้งแรกในรอบ 10 ไตรมาส โดยเป็นผลมาจากการขยายตัวของการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมกลุ่มเคมีคอนดักเตอร์ อย่างไรก็ตาม ภาคการผลิตยังคงชะลอตัวโดยดัชนีผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อภาคอุตสาหกรรมในไตรมาสที่ 3 เฉลี่ยอยู่ที่ 49.5

ลดลงจาก 50.0 ในไตรมาสก่อนหน้า ส่วนอัตราเงินเฟ้อทั่วไปในไตรมาสที่ 3 อยู่ที่ร้อยละ 2.8 ทรงตัวจากร้อยละ 2.7 ในไตรมาสที่สอง และยิ่งสูงกว่าเป้าหมายนโยบายการเงินที่ร้อยละ 2.0 โดยเป็นผลมาจากการเพิ่มขึ้นของราคาพลังงานภายหลังสิ้นสุดมาตรการอุดหนุนด้านพลังงานในช่วงเดือนพฤษภาคม 2567 และการเพิ่มขึ้นของอัตราค่าจ้าง ส่งผลให้ธนาคารกลางญี่ปุ่นดำเนินนโยบายการเงินที่เข้มงวดมากขึ้น ซึ่งทำให้อัตราแลกเปลี่ยนเงินเยนของญี่ปุ่นปรับตัวแข็งค่าขึ้น โดยค่าเงินเยนเฉลี่ยในไตรมาสที่ 3 อยู่ที่ 149.2 เยนต่อดอลลาร์สหรัฐ เทียบกับเฉลี่ย 155.8 เยนต่อดอลลาร์สหรัฐ ในไตรมาสที่ 2

เศรษฐกิจสาธารณรัฐประชาชนจีน

ภาวะเศรษฐกิจสาธารณรัฐประชาชนจีนในไตรมาสที่ 3 ของปี 2567 จากการรายงานของสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พบว่า ขยายตัวร้อยละ 4.6 ชะลอลงเล็กน้อยจากร้อยละ 4.7 ในไตรมาสก่อนหน้า และเป็นอัตราการขยายตัวที่ต่ำสุดในรอบ 6 ไตรมาส โดยเป็นผลมาจากความยืดเยื้อของปัญหาการขาดสภาพคล่องและภาระหนี้สินในภาคอสังหาริมทรัพย์ที่ส่งผลให้อุปสงค์ภายในประเทศยังคงอยู่ในระดับต่ำ โดยการลงทุนในภาคอสังหาริมทรัพย์ยังคงลดลงร้อยละ 9.8 นับเป็นการลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 10 เช่นเดียวกับดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภคที่ลดลงต่ำสุดเป็นประวัติการณ์ อย่างไรก็ตาม เศรษฐกิจจีนยังคงได้รับแรงสนับสนุนจากการขยายตัวดีของการส่งออกสินค้า โดยส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากการเร่งรัดการส่งออกสินค้าก่อนที่จะมีการดำเนินมาตรการกีดกันทางด้านภาษีนำเข้าจากประเทศเศรษฐกิจหลัก ส่งผลให้มูลค่าการส่งออกสินค้าขยายตัวร้อยละ 6.0 สูงสุดในรอบ 8 ไตรมาส อย่างไรก็ตาม ดัชนีผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อภาคอุตสาหกรรมยังคงอยู่ที่ระดับ 49.4 ซึ่งอยู่ในระดับต่ำกว่า 50 ติดต่อกันเป็นไตรมาสที่ 7 และต่ำสุดในรอบ 3 ไตรมาส ทั้งนี้ ภายใต้การชะลอตัวของอุปสงค์ภายในประเทศส่งผลให้รัฐบาลจีนออกมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจครั้งใหญ่ เช่นเดียวกับธนาคารกลางจีน (People's Bank of China) ที่ยังคงดำเนินนโยบายการเงินแบบผ่อนคลายเป็นพิเศษเพื่อเสริมสภาพคล่องให้กับภาคครัวเรือนและภาคธุรกิจ

เศรษฐกิจกลุ่มประเทศอาเซียน

ภาวะเศรษฐกิจกลุ่มประเทศอาเซียนในไตรมาสที่ 3 ของปี 2567 จากการรายงานของสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พบว่า ขยายตัวต่อเนื่องตามการอุปโภคบริโภคภาคเอกชนและการส่งออกสินค้า โดยเศรษฐกิจอินโดนีเซียมาเลเซีย และเวียดนามขยายตัวร้อยละ 4.9 ร้อยละ 5.3 และร้อยละ 7.4 เทียบกับร้อยละ 5.0 ร้อยละ 5.9 และร้อยละ 6.9 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามลำดับ สอดคล้องกับมูลค่าการส่งออกสินค้าของอินโดนีเซีย มาเลเซีย และเวียดนามที่ขยายตัวในเกณฑ์สูง ร้อยละ 6.7 ร้อยละ 12.2 และร้อยละ 15.3 เติบโตจากร้อยละ 1.9 ร้อยละ 1.2 และร้อยละ 13.9 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามลำดับ ตามการฟื้นตัวของราคาสินค้าโลก รวมถึงวัฏจักรขาขึ้นของสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ อย่างไรก็ตาม เศรษฐกิจฟิลิปปินส์ขยายตัวร้อยละ 5.2 ชะลอลงจากร้อยละ 6.4 ในไตรมาสก่อนหน้า

ตามการส่งออกสินค้าที่ปรับตัวลดลงร้อยละ 2.5 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 0.1 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยเป็นผลมาจากการลดลงของการส่งออกสินค้ากลุ่มโลหะทองแดงและสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ เป็นสำคัญ ขณะที่อัตราเงินเฟ้อของประเทศส่วนใหญ่ปรับตัวลดลงสู่ระดับเป้าหมายนโยบายการเงิน ส่งผลให้ธนาคารกลางเริ่มมีการปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายลง โดยธนาคารกลางอินโดนีเซียและฟิลิปปินส์มีมติปรับลดอัตราดอกเบี้ยร้อยละ 0.25 ในเดือนกันยายนและสิงหาคม 2567 ตามลำดับ

เศรษฐกิจสิงคโปร์

ภาวะเศรษฐกิจสิงคโปร์ในไตรมาสที่ 3 ของปี 2567 จากรายงานวิจัยธนาคารกรุงเทพ พบว่า ขยายตัวร้อยละ 5.4 เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน และขยายตัวร้อยละ 3.6 เมื่อเปรียบเทียบกับไตรมาสก่อนหน้า โดยเครื่องชี้วัดเศรษฐกิจที่สำคัญ เช่น การส่งออกสินค้า มีมูลค่า 128.5 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ ขยายตัวจากช่วงเดียวกันของปีก่อนและไตรมาสก่อนหน้า ร้อยละ 8.2 และร้อยละ 5.6 ตามลำดับ การนำเข้าสินค้า มีมูลค่า 115.5 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ ขยายตัวจากช่วงเดียวกันของปีก่อนและไตรมาสก่อนหน้า ร้อยละ 7.6 และร้อยละ 1.1 ตามลำดับ ส่งผลให้ดุลการค้าเกินดุล 13.0 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ เกินดุลลดลงจากช่วงเดียวกันของปีก่อนและไตรมาสก่อนหน้า สำหรับอัตราการว่างงานอยู่ที่ร้อยละ 1.8 ลดลงจากร้อยละ 2.0 ในช่วงเดียวกันของปีก่อน

เศรษฐกิจอินโดนีเซีย

ภาวะเศรษฐกิจอินโดนีเซียในไตรมาสที่ 3 ของปี 2567 จากรายงานวิจัยธนาคารกรุงเทพ พบว่า ขยายตัวร้อยละ 4.9 เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน และขยายตัวร้อยละ 1.5 เมื่อเปรียบเทียบกับไตรมาสก่อนหน้า โดยเครื่องชี้วัดเศรษฐกิจที่สำคัญ เช่น การส่งออกสินค้า มีมูลค่า 67.9 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ ขยายตัวจากช่วงเดียวกันของปีก่อนและไตรมาสก่อนหน้า ร้อยละ 6.7 และร้อยละ 8.1 ตามลำดับ การนำเข้าสินค้า มีมูลค่า 61.2 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ ขยายตัวจากช่วงเดียวกันของปีก่อนและไตรมาสก่อนหน้า ร้อยละ 9.7 และร้อยละ 11.8 ตามลำดับ ส่งผลให้ดุลการค้าเกินดุล 6.7 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ เกินดุลลดลงจากช่วงเดียวกันของปีก่อน

เศรษฐกิจฟิลิปปินส์

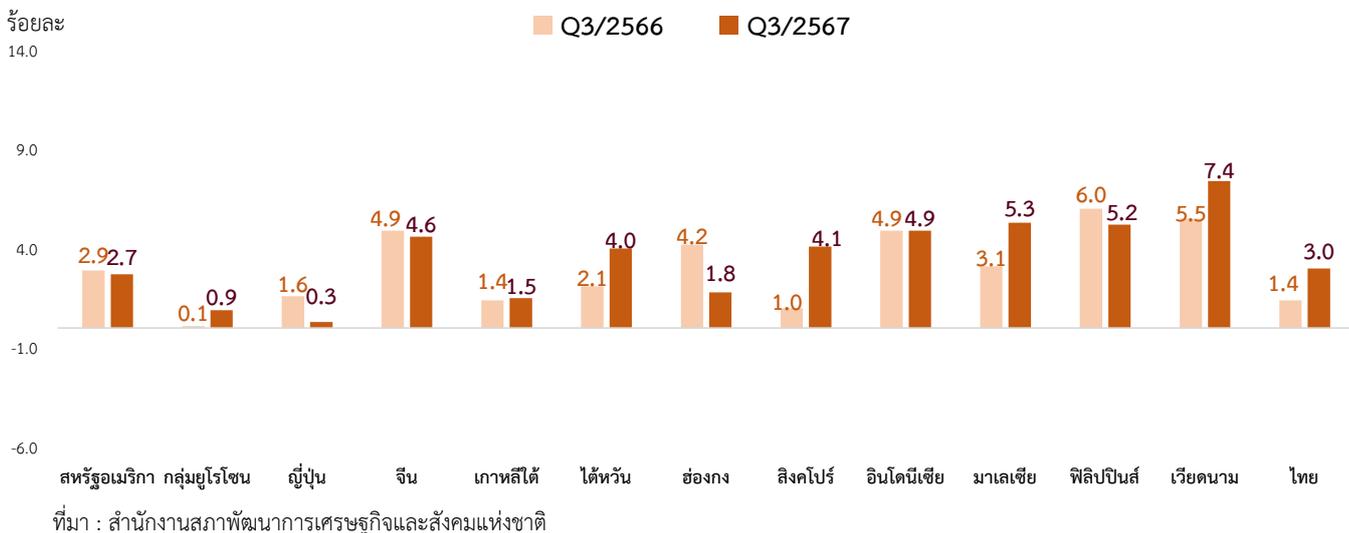
ภาวะเศรษฐกิจฟิลิปปินส์ในไตรมาสที่ 3 ของปี 2567 จากรายงานวิจัยธนาคารกรุงเทพ พบว่า ขยายตัวร้อยละ 5.2 เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน แต่หดตัวร้อยละ 4.0 เมื่อเปรียบเทียบกับไตรมาสก่อนหน้า โดยเครื่องชี้วัดเศรษฐกิจที่สำคัญ เช่น การส่งออกสินค้า มีมูลค่า 19.3 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ ขยายตัวจากช่วงเดียวกันของปีก่อนและไตรมาสก่อนหน้า ร้อยละ 6.7 และร้อยละ 8.1 ตามลำดับ การนำเข้าสินค้า มีมูลค่า 33.6 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ ขยายตัวจากช่วงเดียวกันของปีก่อนและไตรมาสก่อนหน้า ร้อยละ 6.6 และร้อยละ 5.2 ตามลำดับ ส่งผลให้ดุลการค้าขาดดุล 14.3 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ ขาดดุลเพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อน สำหรับอัตราการว่างงานอยู่ที่ร้อยละ 4.7 ลดลงจากร้อยละ 4.9 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน

เศรษฐกิจเวียดนาม

ภาวะเศรษฐกิจเวียดนามในไตรมาสที่ 3 ของปี 2567 จากรายงานวิจัยธนาคารกรุงเทพ พบว่า ขยายตัวร้อยละ 7.4 เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน และขยายตัวร้อยละ 3.4 เมื่อเปรียบเทียบกับไตรมาสก่อนหน้า โดยเครื่องชี้วัดเศรษฐกิจที่สำคัญ เช่น การส่งออกสินค้า มีมูลค่า 108.1 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ ขยายตัวจากช่วงเดียวกันของปีก่อนและไตรมาสก่อนหน้า

ร้อยละ 15.6 และร้อยละ 9.8 ตามลำดับ การนำเข้าสินค้า มีมูลค่า 99.4 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ ขยายตัวจากช่วงเดียวกันของปีก่อนและไตรมาสก่อนหน้า ร้อยละ 17.2 และร้อยละ 5.4 ตามลำดับ ส่งผลให้ดุลการค้าเกินดุล 8.7 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ เกินดุลใกล้เคียงกับช่วงเดียวกันของปีก่อน และเกินดุลเพิ่มขึ้นจากไตรมาสก่อน สำหรับอัตราการว่างงานอยู่ที่ร้อยละ 2.2 ลดลงจากร้อยละ 2.3 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน

แผนภูมิที่ 1 เปรียบเทียบอัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจ (GDP) ไตรมาสที่ 3 ปี 2566 และปี 2567

เศรษฐกิจไทย

สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ รายงานภาวะเศรษฐกิจไทยในไตรมาสที่ 3 ของปี 2567 พบว่า ขยายตัวร้อยละ 3.0 เร่งขึ้นจากการขยายตัวร้อยละ 2.2 ในไตรมาสที่ 2 ของปี 2567 (%YoY) ปัจจัยหลักมาจากการผลิตภาคนอกเกษตรที่ขยายตัวเร่งขึ้นตามการขยายตัวของกลุ่มบริการ ส่วนกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิตชะลอตัวและภาคการเกษตรปรับตัวลดลงต่อเนื่องและเมื่อปรับผลของฤดูกาลออกแล้ว เศรษฐกิจไทยในไตรมาสที่ 3 ของปี 2567 ขยายตัวจากไตรมาสที่ 2 ของปี 2567 ร้อยละ 1.2 (QoQ_SA) รวม 9 เดือนแรกของปี 2567 เศรษฐกิจไทยขยายตัวร้อยละ 2.3

ด้านการใช้จ่าย การลงทุนภาครัฐกลับมาขยายตัวเป็นครั้งแรกในรอบ 6 ไตรมาส การส่งออกสินค้าและบริการ และการอุปโภคบริโภคขยายตัวในเกณฑ์สูง การอุปโภคบริโภคภาคเอกชนชะลอตัว ขณะที่การลงทุนภาคเอกชนลดลง

ด้านการผลิต สาขาการผลิตสินค้าอุตสาหกรรมสาขาที่แพคเกจและบริการด้านอาหาร สาขาการขนส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์ สาขาการขนส่งและสถานที่เก็บสินค้าขยายตัวต่อเนื่อง ส่วนสาขาก่อสร้างกลับมาขยายตัว เป็นครั้งแรกในรอบ 4 ไตรมาส ขณะที่สาขาเกษตรกรรมลดลงต่อเนื่อง

แผนภูมิที่ 2 อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจของไทย

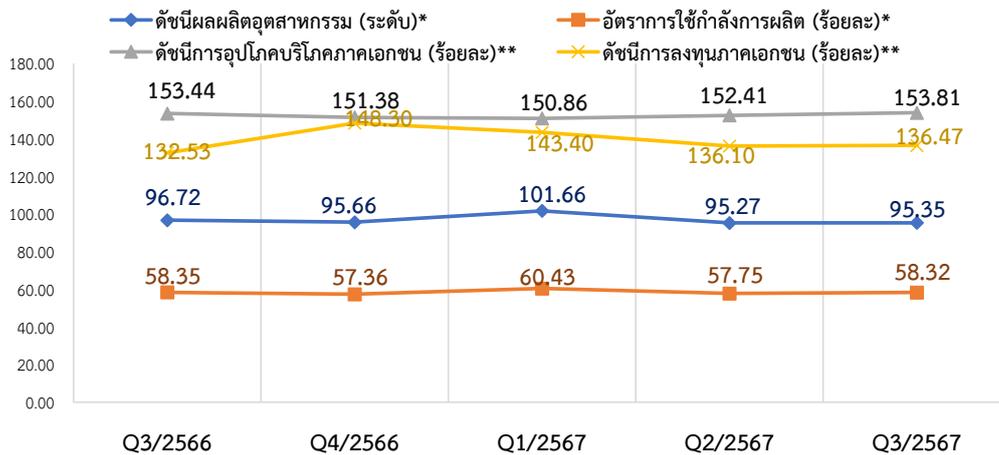

การเปลี่ยนแปลงของเครื่องชี้วัดเศรษฐกิจสำคัญของไทยในไตรมาสที่ 3 ของปี 2567 ปรากฏผลดังนี้ เมื่อพิจารณาข้อมูลจากสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม พบว่า **ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม** อยู่ที่ระดับ 95.35 ลดลงจากไตรมาสเดียวกันของปี 2566 (96.72) ร้อยละ 1.42 โดยอุตสาหกรรมที่ส่งผลให้ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมลดลง ได้แก่ การผลิตยานยนต์ รถพ่วง และรถกึ่งพ่วง การผลิตอุปกรณ์ขนส่ง การผลิตสิ่งทอ เป็นต้น **อัตราการใช้จ่ายการผลิต** อยู่ที่ร้อยละ 58.32 ลดลงเล็กน้อยจากไตรมาสเดียวกันของปี 2566 (58.35) โดยอุตสาหกรรมที่ส่งผลให้อัตราการใช้จ่ายการผลิตลดลง ได้แก่ การผลิตยานยนต์ การผลิตจักรยานยนต์ และการผลิตเหล็กและเหล็กกล้าขั้นมูลฐาน เป็นต้น เมื่อพิจารณาข้อมูลของธนาคารแห่งประเทศไทย พบว่า **ดัชนีการลงทุนภาคเอกชน** อยู่ที่ร้อยละ 136.47 เพิ่มขึ้นจากไตรมาสเดียวกันของปี 2566 (132.53) ร้อยละ 2.97

โดยเพิ่มขึ้นจากปริมาณการจำหน่ายเครื่องจักรและอุปกรณ์ในประเทศ และการนำเข้าสินค้าทุน **ดัชนีการอุปโภคบริโภคภาคเอกชน** อยู่ที่ร้อยละ 153.81 เพิ่มขึ้นจากไตรมาสเดียวกันของปี 2566 (153.44) ร้อยละ 0.24 โดยเครื่องใช้ที่ปรับตัวเพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อน เช่น ยอดขายรถจักรยานยนต์ **ดัชนีการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยว** และดัชนีปริมาณการนำเข้าสินค้าหมวดสิ่งทอเครื่องนุ่งห่ม เป็นต้น สำหรับการค้าระหว่างประเทศ พบว่า **การส่งออก** มีมูลค่า 77,221.09 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อนเพิ่มขึ้น ร้อยละ 8.90 โดยสินค้าส่งออกที่เพิ่มขึ้น เช่น

คอมพิวเตอร์ น้ำมันดิบ ทองคำ ยาง ชิ้นส่วนและอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ เป็นต้น **การนำเข้า** มีมูลค่า 71,448.35 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อนเพิ่มขึ้น ร้อยละ 11.28 โดยสินค้านำเข้าที่เพิ่มขึ้น เช่น อากาศยาน แทน ทองคำ เรือ เป็นต้น สำหรับดุลการค้าในไตรมาสนี้เกินดุล 5,772.74 ล้านดอลลาร์สหรัฐ **อัตราเงินเฟ้อทั่วไป** ร้อยละ 0.6 ตามการเพิ่มขึ้นของดัชนีหมวดอาหาร และเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ ขณะที่หมวดที่มีโชอาหารและเครื่องดื่มลดลง

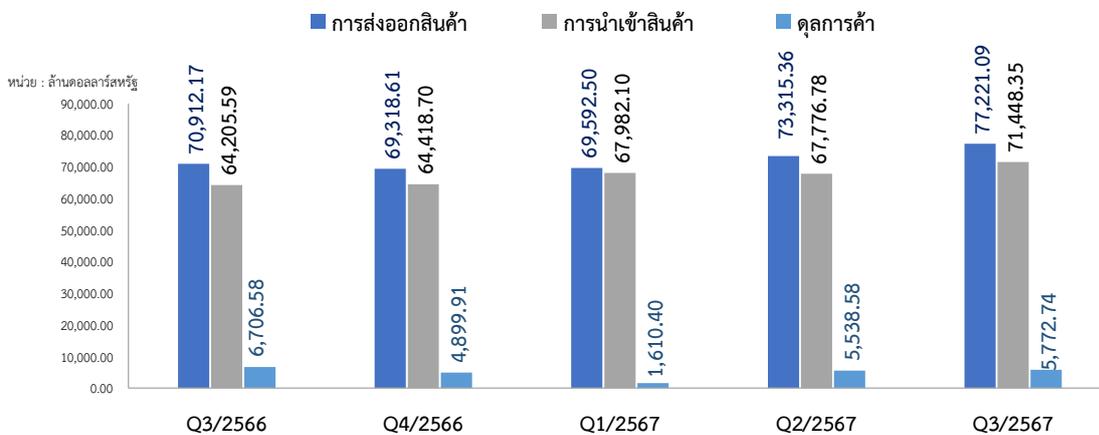
แผนภูมิที่ 3 ดัชนีชี้วัดเศรษฐกิจสำคัญของไทย รายไตรมาสที่ 3 ปี 2566 ถึง ไตรมาสที่ 3 ปี 2567

ที่มา : 1) * สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม 2) ** ธนาคารแห่งประเทศไทย

หมายเหตุ : ข้อมูลดัชนีการลงทุนภาคเอกชน และการอุปโภคบริโภคภาคเอกชน เป็นค่าเฉลี่ยจากข้อมูลรายเดือน ซึ่งอาจจะมีคลาดเคลื่อน

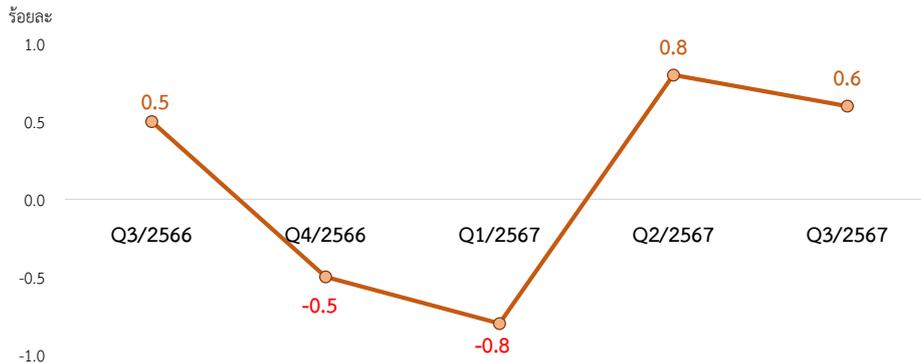
แผนภูมิที่ 4 มูลค่าการส่งออกสินค้า การนำเข้าสินค้า และดุลการค้า รายไตรมาสที่ 3 ปี 2566 ถึง ไตรมาสที่ 3 ปี 2567

ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย

หมายเหตุ : มูลค่าการส่งออกสินค้า และการนำเข้าสินค้าตามสถิติดุลการค้าชำระเงิน

แผนภูมิที่ 5 อัตราเงินเฟ้อ รายไตรมาสที่ 3 ปี 2566 ถึง ไตรมาสที่ 3 ปี 2567

ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ตารางที่ 1 อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศต่าง ๆ

ประเทศ	ปี 2566				ปี 2567		
	ไตรมาสที่ 1	ไตรมาสที่ 2	ไตรมาสที่ 3	ไตรมาสที่ 4	ไตรมาสที่ 1	ไตรมาสที่ 2	ไตรมาสที่ 3
สหรัฐอเมริกา	1.7	2.4	2.9	3.2	2.9	3.0	2.7
กลุ่มยูโรโซน	1.3	0.6	0.1	0.1	0.5	0.6	0.9
ญี่ปุ่น	2.6	2.3	1.6	0.9	-0.8	-1.1	0.3
จีน	4.5	6.3	4.9	5.2	5.3	4.7	4.6
เกาหลีใต้	0.9	0.9	1.4	2.1	3.3	2.3	1.5
ไต้หวัน	-3.5	1.4	2.1	4.8	6.6	5.1	4.0
ฮ่องกง	2.8	1.5	4.2	4.3	2.8	3.2	1.8
สิงคโปร์	0.5	0.5	1.0	2.2	3.0	2.9	4.1
อินโดนีเซีย	5.0	5.2	4.9	5.0	5.1	5.0	4.9
มาเลเซีย	5.6	2.9	3.1	2.9	4.2	5.9	5.3
ฟิลิปปินส์	6.4	4.3	6.0	5.5	5.8	6.4	5.2
เวียดนาม	3.4	4.3	5.5	6.7	5.9	6.9	7.4
ไทย	2.6	1.8	1.4	1.7	1.6	2.2	3.0

ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ตารางที่ 2 เครื่องชี้ภาวะเศรษฐกิจที่สำคัญของไทย

เครื่องชี้วัดเศรษฐกิจไทย	ปี 2566				ปี 2567		
	ไตรมาสที่ 1	ไตรมาสที่ 2	ไตรมาสที่ 3	ไตรมาสที่ 4	ไตรมาสที่ 1	ไตรมาสที่ 2	ไตรมาสที่ 3
ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม (ระดับ) *	105.85	95.89	96.72	95.66	101.66	95.27	95.35
%yoy	-1.03	-4.03	-5.19	-2.94	-3.96	-0.64	-1.42
อัตราการใช้จ่ายการลงทุน (ร้อยละ) *	64.17	58.55	58.35	57.36	60.43	57.75	58.32
ดัชนีการอุปโภคบริโภคภาคเอกชน (ร้อยละ) **	148.60	150.81	153.44	151.38	150.86	152.41	153.81
%yoy	7.83	8.22	7.08	4.70	1.52	1.06	0.24
ดัชนีการลงทุนภาคเอกชน (ร้อยละ) **	142.27	134.87	132.53	148.30	143.40	136.10	136.47
%yoy	0.78	-1.58	-3.24	-2.07	0.79	0.91	2.97
การค้าระหว่างประเทศ							
การส่งออกสินค้า (หน่วย: ล้านดอลลาร์สหรัฐ) **	70,340.86	70,173.97	70,912.17	69,318.61	69,592.50	73,315.36	77,221.09
%yoy	3.80	5.69	1.31	5.37	1.06	4.48	8.90
การนำเข้าสินค้า (หน่วย: ล้านดอลลาร์สหรัฐ) **	65,778.98	66,963.48	64,205.59	64,418.70	67,982.10	67,776.78	71,448.35
%yoy	0.37	6.62	11.77	4.57	3.35	1.21	11.28
ดุลการค้า (หน่วย: ล้านดอลลาร์สหรัฐ)	4,561.88	3,210.49	6,706.58	4,899.91	1,610.40	5,538.58	5,772.74

ที่มา : (1) * สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม

(2) ** ธนาคารแห่งประเทศไทย

หมายเหตุ : ข้อมูลดัชนีการลงทุนภาคเอกชน และการอุปโภคบริโภคภาคเอกชน เป็นค่าเฉลี่ยจากข้อมูลรายเดือนซึ่งอาจมีความคลาดเคลื่อน

ภาวะการทำงานของประชากร และการว่างงาน

- ผู้มีงานทำ 40.04 ล้านคน ลดลงจากช่วงเดียวกันของปีก่อน ร้อยละ 0.13
- ผู้ว่างงาน 4.14 แสนคน คิดเป็นอัตราการว่างงาน ร้อยละ 1.0
- ระดับปริญญาตรีและสูงกว่า มีผู้ว่างงานมากที่สุด 1.51 แสนคน คิดเป็นอัตราการว่างงานร้อยละ 2.14

ประชากรและกำลังแรงงาน

จากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร ไตรมาสที่ 3 ปี 2567 พบว่า มีประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป 59.24 ล้านคน เป็นผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงาน 40.48 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 68.33 ของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป ประกอบด้วย ผู้มีงานทำ 40.04 ล้านคน ผู้ว่างงาน 4.14 แสนคน ผู้ที่รอฤดูกาล 3.07 หมื่นคน สำหรับผู้ที่ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน มีจำนวน 18.76 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 31.67 ของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป

ตารางที่ 3 ประชากรจำแนกตามสถานภาพแรงงาน รายไตรมาส ปี 2566–2567

หน่วย : ล้านคน

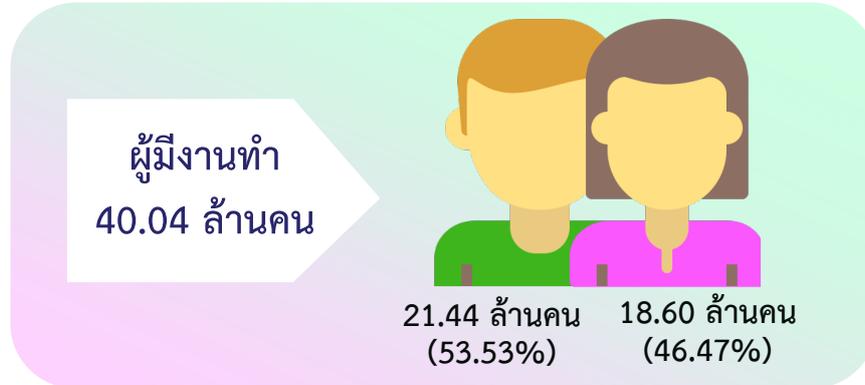
สถานภาพแรงงาน	ปี 2566				ปี 2567		
	ไตรมาสที่ 1	ไตรมาสที่ 2	ไตรมาสที่ 3	ไตรมาสที่ 4	ไตรมาสที่ 1	ไตรมาสที่ 2	ไตรมาสที่ 3
1. ประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป	58.81	58.89	58.96	59.02	59.10	59.17	59.24
1.1 ผู้อยู่ในกำลังแรงงาน	40.28	40.30	40.53	40.67	40.23	40.18	40.48
1.1.1 ผู้มีงานทำ	39.63	39.68	40.09	40.25	39.58	39.50	40.04
1.1.2 ผู้ว่างงาน	0.42	0.43	0.40	0.33	0.41	0.43	0.41
1.1.3 ผู้ที่รอฤดูกาล	0.23	0.19	0.04	0.09	0.24	0.25	0.03
1.2 ผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน	18.53	18.59	18.43	18.35	18.87	18.99	18.76
2. อัตราการว่างงาน (%)	1.1	1.1	1.0	0.8	1.0	1.1	1.0
3. การมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน	68.5	68.4	68.7	68.9	68.1	67.9	68.3

ที่มา : การสำรวจภาวะการทำงานของประชากร สำนักงานสถิติแห่งชาติ

ภาวะการมีงานทำ

ผู้มีงานทำไตรมาสที่ 3 ปี 2567 มีประมาณ 40.04 ล้านคน ลดลงจากช่วงเดียวกันของปีก่อนประมาณ 5.18 หมื่นคน คิดเป็นร้อยละ 0.13 ผู้มีงานทำส่วนใหญ่เป็นเพศชาย 21.44 ล้านคน หรือร้อยละ 53.53 รองลงมา คือ เพศหญิง 18.60 ล้านคน หรือร้อยละ 46.47 โดยทำงานอยู่ในภาคบริการและการค้ามากที่สุด 19.23 ล้านคน หรือร้อยละ 48.02 ของผู้มีงานทำทั้งหมด รองลงมา คือ ภาคเกษตรกรรม 12.21 ล้านคน และภาคการผลิต 8.60 ล้านคน

แผนภาพที่ 1 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามเพศ ไตรมาสที่ 3 ปี 2567

ตารางที่ 4 จำนวนผู้มีงานทำ จำแนกตามภาคเศรษฐกิจหลัก รายไตรมาส ปี 2566-2567

หน่วย : ล้านคน

ภาคเศรษฐกิจหลัก	ปี 2566				ปี 2567		
	ไตรมาสที่ 1	ไตรมาสที่ 2	ไตรมาสที่ 3	ไตรมาสที่ 4	ไตรมาสที่ 1	ไตรมาสที่ 2	ไตรมาสที่ 3
รวม	39.63	39.68	40.09	40.25	39.58	39.50	40.04
ภาคเกษตรกรรม	11.59	11.63	12.64	12.33	10.93	11.05	12.21
ภาคการผลิต	8.87	8.80	8.63	8.67	9.07	8.99	8.60
ภาคบริการและการค้า	19.17	19.25	18.82	19.25	19.58	19.46	19.23

ที่มา : การสำรวจภาวะการทำงานของประชากร สำนักงานสถิติแห่งชาติ

หากพิจารณาตามประเภทอาชีพ พบว่า เป็นผู้ทำงานด้านปฏิบัติการที่มีฝีมือในด้านการเกษตรและการประมงมากที่สุด ประมาณ 11.26 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 28.13 ของผู้มีงานทำทั้งหมด รองลงมา คือ พนักงานบริการและพนักงานในร้านค้า และตลาด ประมาณ 8.47 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 21.15 และอาชีพงานพื้นฐาน ประมาณ 4.68 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 11.69

ตารางที่ 5 จำนวนผู้มีงานทำ จำแนกตามประเภทอาชีพ รายไตรมาส ปี 2566-2567

หน่วย : ล้านคน

ประเภทอาชีพ	ปี 2566				ปี 2567		
	ไตรมาสที่ 1	ไตรมาสที่ 2	ไตรมาสที่ 3	ไตรมาสที่ 4	ไตรมาสที่ 1	ไตรมาสที่ 2	ไตรมาสที่ 3
รวม	39.63	39.68	40.09	40.25	39.58	39.50	40.04
1. ผู้บัญญัติกฎหมาย ข้าราชการอาวุโส และผู้จัดการ	1.14	1.36	1.34	1.35	1.32	1.42	1.41
2. ผู้ประกอบวิชาชีพด้านต่าง ๆ	2.38	2.30	2.18	2.24	2.25	2.20	2.16
3. ผู้ประกอบวิชาชีพช่างเทคนิคสาขาต่าง ๆ และอาชีพที่เกี่ยวข้อง	1.86	1.95	1.80	1.86	1.93	1.87	1.83
4. เสมียน เจ้าหน้าที่	1.82	1.90	1.88	1.87	1.83	1.86	1.76
5. พนักงานบริการและพนักงานในร้านค้า และตลาด	8.61	8.53	8.40	8.64	8.77	8.64	8.47

ตารางที่ 5 (ต่อ) จำนวนผู้มีงานทำ จำแนกตามประเภทอาชีพ รายไตรมาส ปี 2565-2566

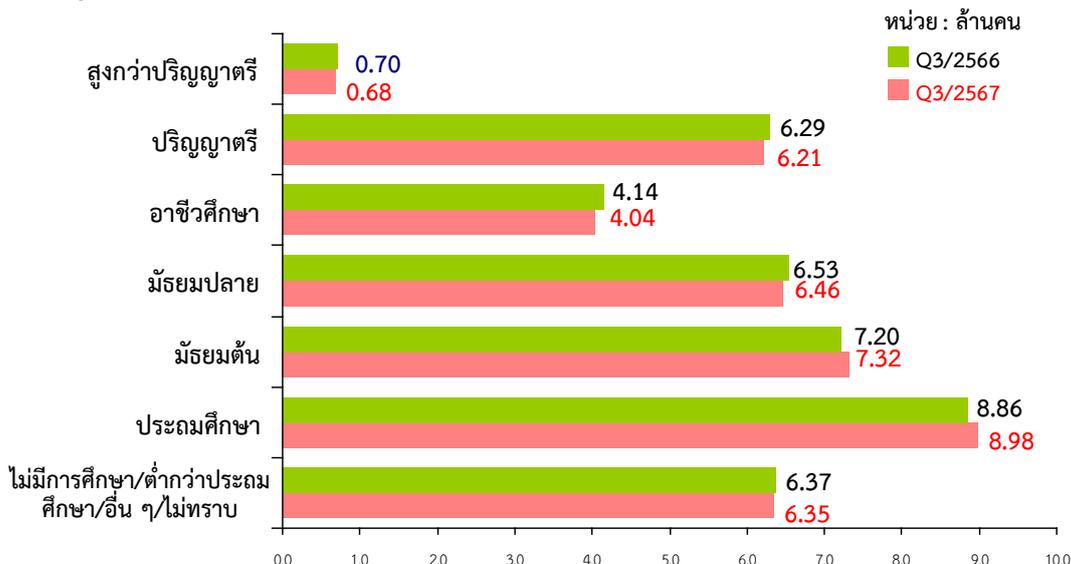
หน่วย : ล้านคน

ประเภทอาชีพ	ปี 2566				ปี 2567		
	ไตรมาสที่ 1	ไตรมาสที่ 2	ไตรมาสที่ 3	ไตรมาสที่ 4	ไตรมาสที่ 1	ไตรมาสที่ 2	ไตรมาสที่ 3
6. ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือในด้านการเกษตรและการประมง	10.32	10.69	11.86	11.40	9.65	10.01	11.26
7. ช่างฝีมือและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง	4.29	4.27	4.23	4.27	4.49	4.37	4.17
8. ผู้ปฏิบัติงานโรงงานและเครื่องจักรและผู้ปฏิบัติงานด้านการประกอบ	4.04	4.04	4.03	4.13	4.15	4.32	4.31
9. อาชีพงานพื้นฐาน	4.90	4.64	4.37	4.49	5.19	4.81	4.68

ที่มา : การสำรวจภาวะการทำงานของประชากร สำนักงานสถิติแห่งชาติ

ผู้มีงานทำตามระดับการศึกษาที่สำเร็จ พบว่า เป็นผู้สำเร็จการศึกษาในระดับประถมศึกษามากที่สุด จำนวน 8.98 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 22.43 รองลงมา คือ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 7.32 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 18.29 และมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 6.46 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 16.14 เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน พบว่า ผู้มีงานทำที่สำเร็จการศึกษาในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาตอนต้น มีจำนวนเพิ่มขึ้น ขณะที่ผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีและสูงกว่าอาชีวศึกษา และมัธยมศึกษาตอนปลาย มีจำนวนผู้มีงานทำลดลง

แผนภูมิที่ 6 จำนวนผู้มีงานทำ จำแนกตามระดับการศึกษา ไตรมาสที่ 3 ปี 2566 และปี 2567

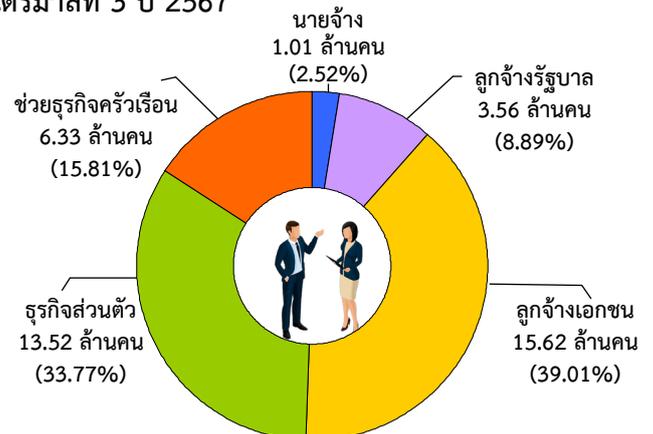

ที่มา : การสำรวจภาวะการทำงานของประชากร สำนักงานสถิติแห่งชาติ
ประมวลผลโดย กองบริหารข้อมูลตลาดแรงงาน กรมการจัดหางาน

เมื่อพิจารณาผู้มีงานทำจากสถานภาพการทำงาน พบว่า เป็นลูกจ้างเอกชนมากที่สุด จำนวน 15.62 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 39.01 รองลงมา คือ ประกอบธุรกิจส่วนตัว จำนวน 13.52 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 33.77 และช่วยธุรกิจครัวเรือน จำนวน 6.33 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 15.81 ตามลำดับ

จากข้อมูลภาวะการมีงานทำของประชากรในไตรมาสที่ 3 ปี 2567 พบว่า ผู้มีงานทำส่วนใหญ่เป็นเพศชาย และสะท้อนให้เห็นว่า ภาคบริการและการค้ายังคงเป็นภาคเศรษฐกิจหลักที่เป็นแหล่งจ้างงานที่สำคัญ โดยกลุ่มอาชีพด้านปฏิบัติงานที่มีฝีมือในด้านการเกษตรและการประมงมีการจ้างงานมากกว่ากลุ่มอาชีพอื่น และมีสถานภาพการทำงานเป็นลูกจ้างเอกชนมากที่สุด

แผนภูมิที่ 7 ผู้มีงานทำ จำแนกตามสถานภาพการทำงาน ไตรมาสที่ 3 ปี 2567

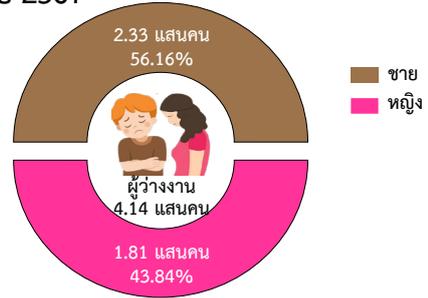

ที่มา : การสำรวจภาวะการทำงานของประชากร สำนักงานสถิติแห่งชาติ

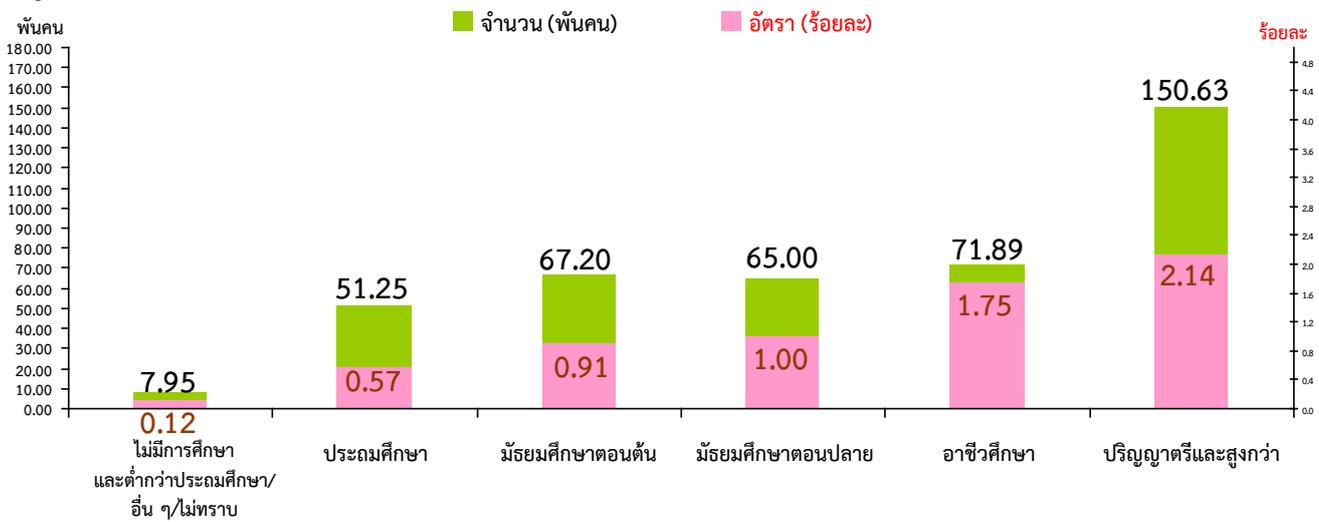
การว่างงาน

ผู้ว่างงานในไตรมาสที่ 3 ปี 2567 มีประมาณ 4.14 แสนคน คิดเป็นอัตราการว่างงาน ร้อยละ 1.0 ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ประมาณ 2.33 แสนคน คิดเป็นร้อยละ 56.16 รองลงมา คือ เพศหญิง ประมาณ 1.81 แสนคน คิดเป็นร้อยละ 43.84 เมื่อเปรียบเทียบกับไตรมาสเดียวกันของปีก่อน พบว่า ผู้ว่างงานมีจำนวนเพิ่มขึ้น ประมาณ 1.27 หมื่นคน ผู้สำเร็จการศึกษา ในระดับปริญญาตรีและสูงกว่า มีอัตราการว่างงานสูงที่สุด ร้อยละ 2.14 รองลงมา คือ ระดับอาชีวศึกษา ร้อยละ 1.75 และระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ร้อยละ 1.00

แผนภาพที่ 2 จำนวนและร้อยละของผู้ว่างงาน จำแนกตามเพศ ไตรมาสที่ 3 ปี 2567

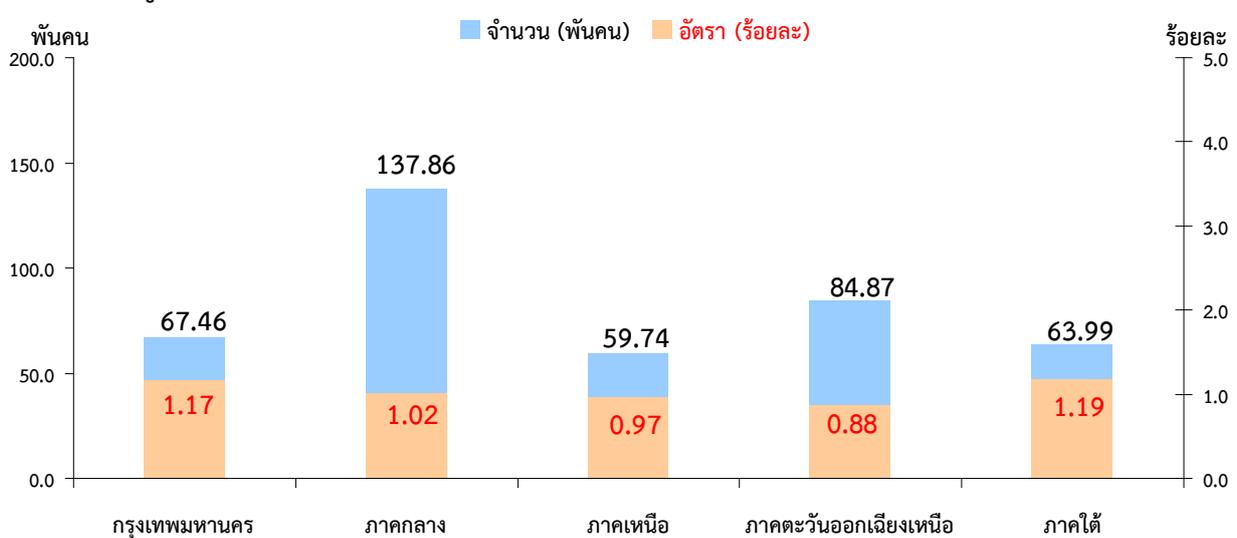
แผนภูมิที่ 8 จำนวนและอัตราการว่างงาน จำแนกตามระดับการศึกษาที่สำเร็จ ไตรมาสที่ 3 ปี 2567

ที่มา : การสำรวจภาวะการทำงานของประชากร สำนักงานสถิติแห่งชาติ
ประมวลผลโดย กองบริหารข้อมูลตลาดแรงงาน กรมการจัดหางาน

สำหรับอัตราการว่างงานจำแนกตามภาคพบว่า ภาคใต้มีอัตราการว่างงานสูงสุด ร้อยละ 1.19 รองลงมาคือ กรุงเทพมหานคร ร้อยละ 1.17 และภาคกลาง ร้อยละ 1.02 ตามลำดับ

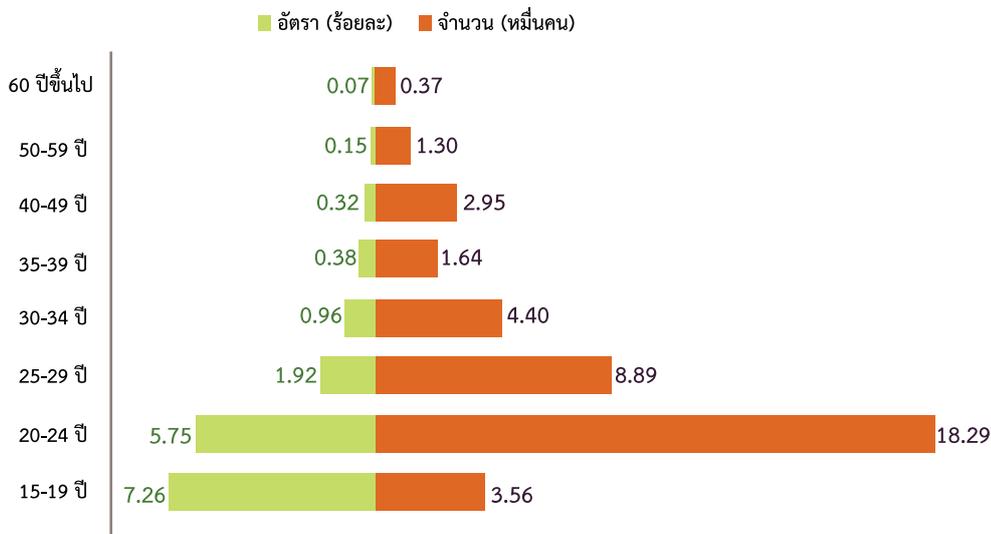
แผนภูมิที่ 9 จำนวนผู้ว่างงานและอัตราการว่างงาน จำแนกตามภาค ไตรมาสที่ 3 ปี 2567

ที่มา : การสำรวจภาวะการทำงานของประชากร สำนักงานสถิติแห่งชาติ
ประมวลผลโดย กองบริหารข้อมูลตลาดแรงงาน กรมการจัดหางาน

เมื่อพิจารณาการว่างงานตามกลุ่มอายุ พบว่า เป็นผู้ว่างงานในกลุ่มเยาวชน (อายุ 15–24 ปี) มากที่สุด ประมาณ 21.85 หมื่นคน มีอัตราการว่างงาน ร้อยละ 5.95 รองลงมา คือ กลุ่มอายุ 25–29 ปี ประมาณ 8.89 หมื่นคน อัตราการว่างงาน ร้อยละ 1.92 และกลุ่มอายุ 30–34 ปี ประมาณ 4.40 หมื่นคน อัตราการว่างงาน ร้อยละ 0.96

แผนภูมิที่ 10 จำนวนและอัตราการว่างงาน จำแนกตามกลุ่มอายุ ไตรมาสที่ 3 ปี 2567

จากข้อมูลการว่างงานของประชากรในไตรมาสที่ 3 ปี 2567 พบว่า ผู้ว่างงานส่วนใหญ่เป็นเพศชายและอยู่ในกลุ่มเยาวชน (อายุ 15–24 ปี) มากที่สุด สำหรับระดับการศึกษาที่มีอัตราการว่างงานสูงที่สุด คือ ระดับปริญญาตรีและสูงกว่า โดยภาคใต้ยังคงเป็นภูมิภาคที่มีอัตราการว่างงานสูงที่สุด เมื่อพิจารณาการว่างงานในกลุ่มเยาวชน (อายุ 15–24 ปี) พบว่า อยู่ในกรุงเทพมหานครมากที่สุด โดยระดับการศึกษาที่มีอัตราการว่างงานสูงที่สุด คือ ปริญญาตรี ส่วนใหญ่มีการหางานทำในช่วงเวลาก่อนการสำรวจ 30 วัน และวิธีการหางานที่กลุ่มเยาวชนนิยมใช้ คือ การติดต่อสมัครงานกับหน่วยงานโดยตรง รองลงมา คือ การสมัครงานผ่านทาง Internet

การมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน

ในไตรมาสที่ 3 ปี 2567 พบว่า อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานของประชากรอยู่ที่ร้อยละ 68.3 โดยเพศชาย (ร้อยละ 76.9) มีอัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานมากกว่าหญิง (ร้อยละ 60.6) และเมื่อพิจารณาตามช่วงอายุ พบว่า เกือบทุกช่วงอายุ มีอัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานอยู่ในระดับสูง ยกเว้นช่วงอายุ 15–19 ปี (ร้อยละ 11.6) และ 60 ปีขึ้นไป (ร้อยละ 37.3) ซึ่งทั้งสองกลุ่ม เป็นช่วงอายุที่อยู่ในวัยเรียน และเกษียณอายุการทำงานแล้ว สำหรับอัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานจำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ระดับอุดมศึกษามีอัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานสูงที่สุด (ร้อยละ 82.3) รองลงมา คือ ระดับประถมศึกษา (ร้อยละ 75.8) และระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ร้อยละ 71.7)

ตารางที่ 6 อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน จำแนกตามเพศ อายุ และระดับการศึกษา ไตรมาสที่ 3 ปี 2567

ลักษณะทางประชากร	อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน (ร้อยละ)
เพศ	
ชาย	76.9
หญิง	60.6
ระดับการศึกษา	
ไม่มีการศึกษา	49.6
ต่ำกว่าประถมศึกษา	45.4
ประถมศึกษา	75.8
มัธยมศึกษาตอนต้น	65.6
มัธยมศึกษาตอนปลาย	71.7
อุดมศึกษา	82.3

ลักษณะทางประชากร	อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน (ร้อยละ)
อายุ	
15-19 ปี	11.6
20-24 ปี	64.6
25-29 ปี	87.8
30-34 ปี	90.3
35-39 ปี	91.1
40-49 ปี	89.8
50-59 ปี	83.2
60 ปีขึ้นไป	37.3

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ

ความต้องการแรงงาน ผ่านบริการจัดหางานโดยรัฐ

การให้บริการจัดหางานในประเทศของกรมการจัดหางาน ไตรมาสที่ 3 ปี 2567 (กรกฎาคม-กันยายน) มีนายจ้างแจ้งความต้องการแรงงาน จำนวน 191,424 อัตรา มีผู้สมัครงานมาใช้บริการ จำนวน 83,143 คน และได้รับการบรรจุเข้าทำงาน จำนวน 48,657 คน เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน พบว่า ความต้องการแรงงาน ผู้สมัครงานที่ใช้บริการ และการบรรจุงานมีอัตราการเพิ่มขึ้น ร้อยละ 199.05 ร้อยละ 27.39 และร้อยละ 16.21 ตามลำดับ ตามแผนภาพที่ 3 (ข้อมูล ณ วันที่ 18 พฤศจิกายน 2567)

แผนภาพที่ 3 การให้บริการจัดหางานในประเทศของกรมการจัดหางาน

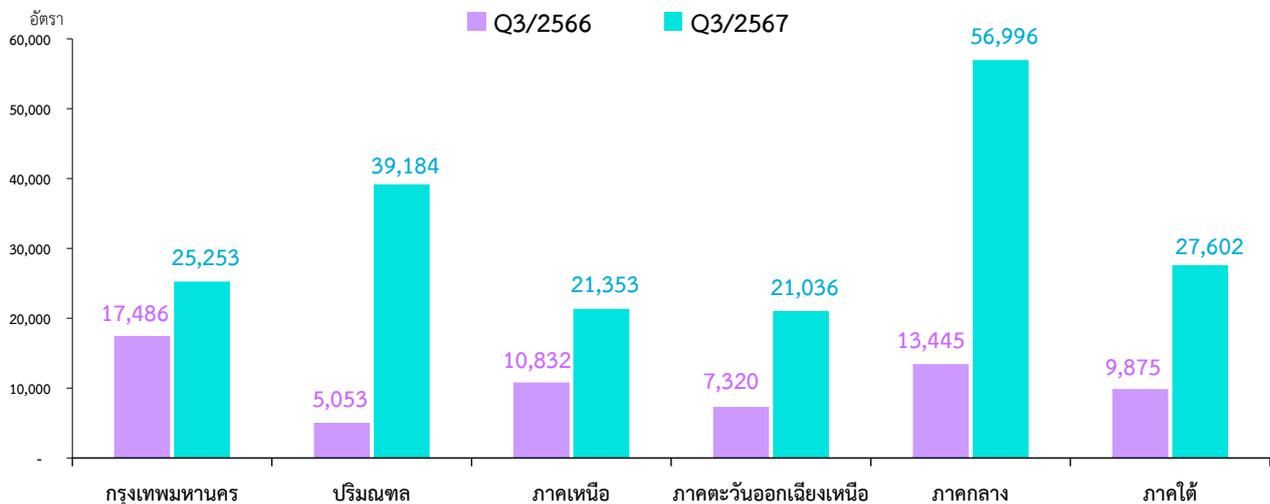

ความต้องการแรงงาน

นายจ้าง/สถานประกอบการมาใช้บริการ ได้แจ้งความประสงค์จะรับสมัครบุคคลเข้าทำงาน จำนวน 191,424 อัตรา เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อน จำนวน 127,413 อัตรา หรือคิดเป็นร้อยละ 199.05 ความต้องการแรงงานเพิ่มขึ้นมากจากช่วงเดียวกันของปีก่อน เนื่องจากการดำเนินนโยบายยกระดับการให้บริการจัดหางานเชิงรุก โดยการเข้าพบนายจ้างรายใหม่ ความต้องการแรงงานในไตรมาสนี้เป็นเพศชาย จำนวน 30,864 อัตรา เพศหญิง จำนวน 10,426 อัตรา และไม่ระบุเพศ จำนวน 150,134 อัตรา ส่วนใหญ่ต้องการแรงงานที่มีอายุ 25-29 ปี

เมื่อพิจารณาความต้องการแรงงานไตรมาสที่ 3 ปี 2567 จะเห็นได้ว่าความต้องการแรงงานส่วนใหญ่อยู่ในภาคกลางและปริมณฑล เปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน พบว่า ความต้องการแรงงานเพิ่มขึ้นทุกภาค

แผนภูมิที่ 11 จำนวนความต้องการแรงงาน จำแนกตามภาค ไตรมาสที่ 3 ปี 2566 และปี 2567

ที่มา : ระบบศูนย์ข้อมูลกลาง กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน (DOE Data Center)

อุตสาหกรรมที่มีความต้องการแรงงานมาก 5 อันดับแรก ได้แก่

1. การผลิต ต้องการแรงงาน จำนวน 78,225 อัตรา คิดเป็นร้อยละ 40.86 อุตสาหกรรมที่ต้องการแรงงานมาก ได้แก่ การผลิตส่วนประกอบอิเล็กทรอนิกส์ การผลิตรถยนต์ส่วนบุคคล การผลิตบรรจุภัณฑ์พลาสติก การผลิตขนมปังกรอบและผลิตภัณฑ์ขนมอบกรอบ และการซ่อมและการบรรจุเนื้อสัตว์ปีกสด ต้องการผู้สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษามากที่สุด รองลงมา คือ ระดับ ปวช.-ปวส./อนุปริญญา ระดับประถมศึกษา และระดับปริญญาตรีขึ้นไป

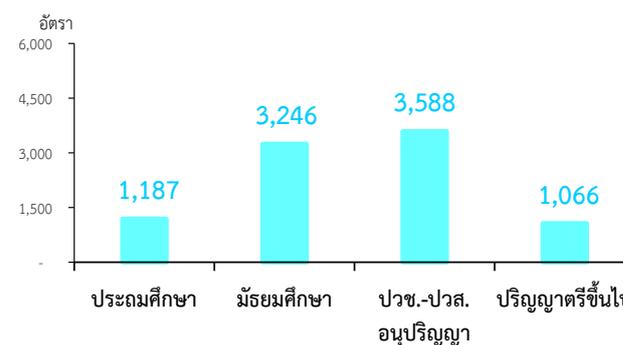
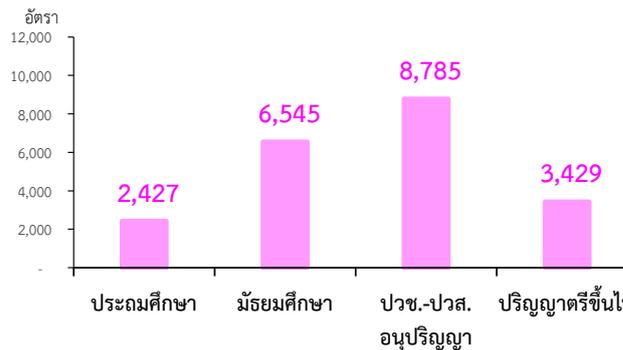
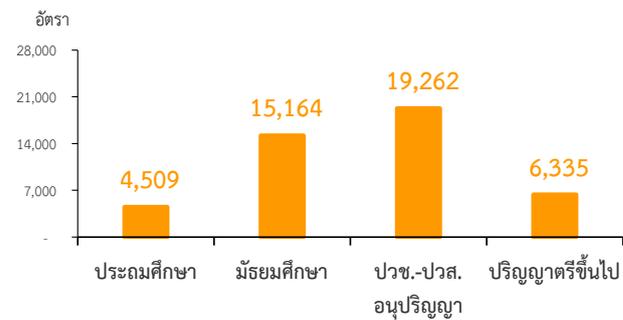
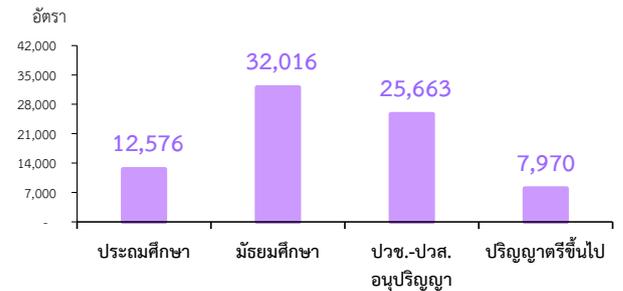
2. การขายส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์ และจักรยานยนต์ ต้องการแรงงาน จำนวน 45,270 อัตรา คิดเป็นร้อยละ 23.65 อุตสาหกรรมที่ต้องการแรงงานมาก ได้แก่ การขายปลีกสินค้าในร้านค้าทั่วไป ร้านขายปลีกวัสดุก่อสร้าง การขายยานยนต์ใหม่ชนิดรถยนต์นั่งส่วนบุคคล รถกระบะ รถตู้ ร้านสะดวกซื้อ/มินิมาร์ท และการขายส่งสินค้าทั่วไป ต้องการผู้สำเร็จการศึกษาระดับ ปวช.-ปวส./อนุปริญญา มากที่สุด รองลงมา คือ ระดับมัธยมศึกษา ระดับปริญญาตรีขึ้นไป และระดับประถมศึกษา

3. กิจกรรมวิชาชีพ วิทยาศาสตร์และกิจกรรมทางวิชาการ ต้องการแรงงาน จำนวน 21,186 อัตรา คิดเป็นร้อยละ 11.07 อุตสาหกรรมที่ต้องการแรงงานมาก ได้แก่ กิจกรรมการให้บริการจ้างงานชั่วคราว กิจกรรมการรักษาความปลอดภัยส่วนบุคคล กิจกรรมการจัดหาทรัพยากรมนุษย์ กิจกรรมการบริการระบบรักษาความปลอดภัย และการบริการทำความสะอาดทั่วไปของตัวอาคาร ต้องการผู้สำเร็จการศึกษาระดับ ปวช.-ปวส./อนุปริญญา มากที่สุด รองลงมา คือ ระดับมัธยมศึกษา ระดับปริญญาตรีขึ้นไป และระดับประถมศึกษา

4. ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร ต้องการแรงงาน จำนวน 9,087 อัตรา คิดเป็นร้อยละ 4.75 อุตสาหกรรมที่ต้องการแรงงานมาก ได้แก่ โรงแรม รีสอร์ท และห้องชุด การบริการด้านอาหารในภัตตาคาร/ร้านอาหาร การบริการด้านเครื่องดื่มโดยร้านเคลื่อนที่ การบริการด้านอาหาร และการบริการด้านเครื่องดื่มที่ไม่มีแอลกอฮอล์เป็นหลักในร้าน ต้องการผู้สำเร็จการศึกษาระดับ ปวช.-ปวส./อนุปริญญา มากที่สุด รองลงมา คือ ระดับมัธยมศึกษา ระดับประถมศึกษา และระดับปริญญาตรีขึ้นไป

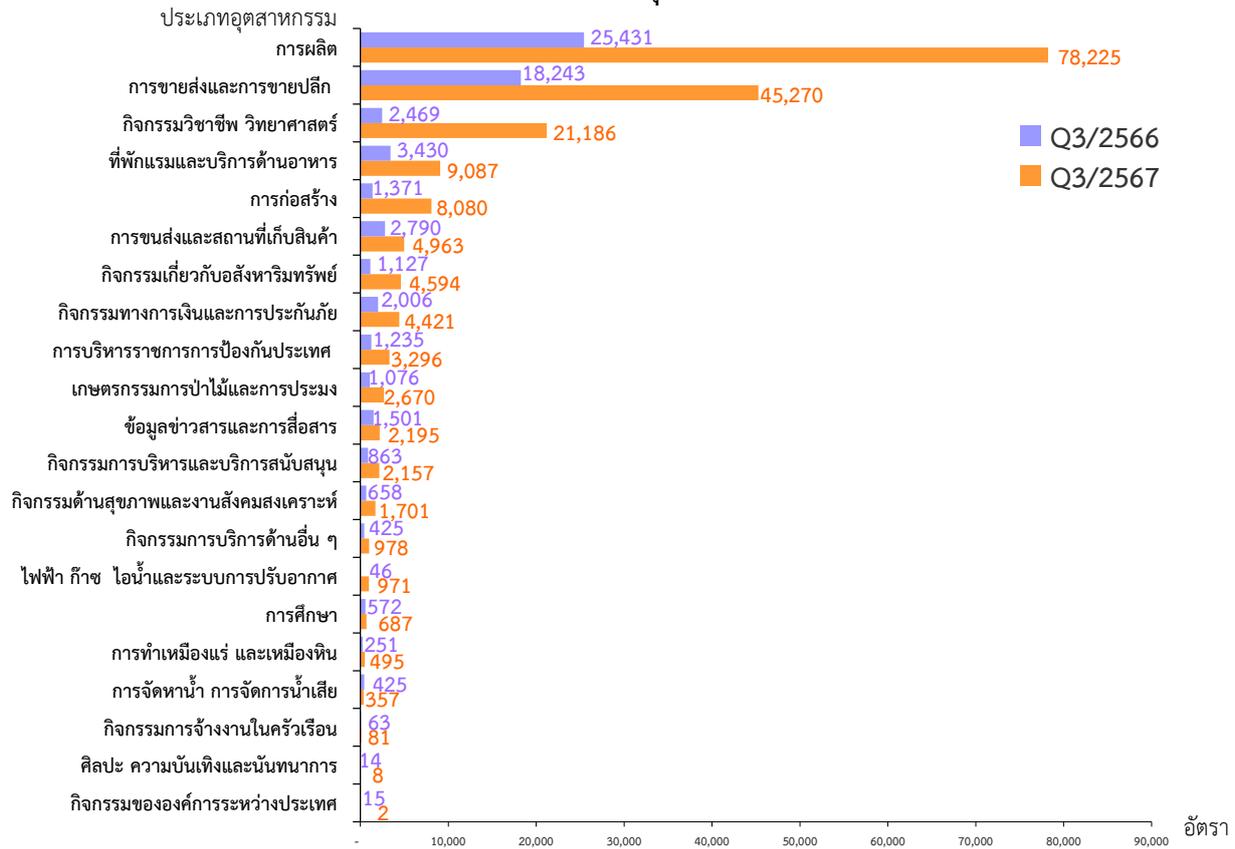
5. ก่อสร้าง ต้องการแรงงาน จำนวน 8,080 อัตรา คิดเป็นร้อยละ 4.22 อุตสาหกรรมที่ต้องการแรงงานมาก ได้แก่ การก่อสร้างอาคารที่ไม่ใช่ที่พักอาศัย การติดตั้งไฟฟ้า การก่อสร้างอาคารที่พักอาศัย การติดตั้งสิ่งก่อสร้าง และการก่อสร้างโครงการวิศวกรรมโยธา ต้องการผู้สำเร็จการศึกษาระดับ ปวช.-ปวส./อนุปริญญา มากที่สุด รองลงมา คือ ระดับมัธยมศึกษา ระดับประถมศึกษา และระดับปริญญาตรีขึ้นไป

แผนภูมิที่ 12 จำนวนความต้องการแรงงาน จำแนกตามระดับการศึกษา ในแต่ละอุตสาหกรรม 5 อันดับแรก

ที่มา : ระบบศูนย์ข้อมูลกลาง กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน

แผนภูมิที่ 13 จำนวนความต้องการแรงงาน จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม ไตรมาสที่ 3 ปี 2566 และปี 2567

ที่มา : ระบบศูนย์ข้อมูลกลาง กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน

ประเภทอาชีพที่สถานประกอบการต้องการแรงงานมากที่สุด คือ อาชีพงานพื้นฐาน จำนวน 85,022 อัตรา คิดเป็นร้อยละ 44.42 รองลงมา คือ ช่างเทคนิคและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง จำนวน 31,009 อัตรา คิดเป็นร้อยละ 16.20 เสมียน เจ้าหน้าที่ จำนวน 21,624 อัตรา คิดเป็นร้อยละ 11.30 และพนักงานบริการ พนักงานขายในร้านค้าและตลาด จำนวน 21,485 อัตรา และคิดเป็นร้อยละ 11.22 โดยตำแหน่งที่ต้องการแรงงานมาก 10 อันดับ ได้แก่ แรงงานทั่วไป แรงงานด้านการผลิต แรงงานด้านการประกอบตัวแทนนายหน้าขายบริการธุรกิจ เสมียนพนักงานทั่วไป/พนักงานธุรการ ผู้ตรวจสอบคุณภาพผลิตภัณฑ์สินค้า พนักงานขับรถยนต์ พนักงานขาย/ผู้นำเสนอสินค้า พนักงานดูแลความปลอดภัย/พนักงานรักษาความปลอดภัย และเจ้าหน้าที่บันทึกสินค้าคงคลัง

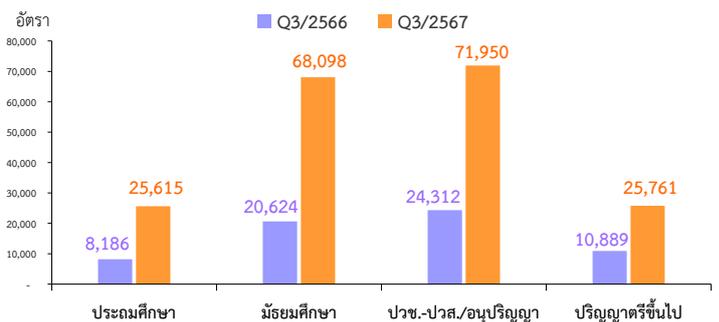
นายจ้าง/สถานประกอบการต้องการแรงงานที่สำเร็จการศึกษาระดับ ปวช.-ปวส./อนุปริญญามากที่สุด ร้อยละ 37.59 รองลงมา คือ ระดับมัธยมศึกษา ร้อยละ 35.57 ระดับปริญญาตรีขึ้นไป ร้อยละ 13.46 และระดับประถมศึกษา ร้อยละ 13.38 เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน พบว่า ความต้องการแรงงานมีอัตราเพิ่มขึ้นทุกระดับการศึกษา

แผนภูมิที่ 14 จำนวนความต้องการแรงงาน จำแนกตามประเภทอาชีพ ไตรมาสที่ 3 ปี 2566 และปี 2567

ที่มา : ระบบศูนย์ข้อมูลกลาง กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน

แผนภูมิที่ 15 จำนวนความต้องการแรงงาน จำแนกตามระดับการศึกษา ไตรมาสที่ 3 ปี 2566 และปี 2567

ที่มา : ระบบศูนย์ข้อมูลกลาง กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน

ผู้สมัครงานที่มาใช้บริการ

ผู้สมัครงานที่มาใช้บริการ มีจำนวน 83,143 คน เป็นเพศชาย จำนวน 36,733 คน เพศหญิง จำนวน 46,410 คน โดยผู้สมัครงานที่มาใช้บริการส่วนใหญ่สมัครงานในระดับมัธยมศึกษามากที่สุด จำนวน 34,139 คน คิดเป็นร้อยละ 41.06 รองลงมา คือ ระดับปริญญาตรีขึ้นไป จำนวน 24,643 คน ระดับ ปวช.-ปวส./อนุปริญญา จำนวน 14,843 คน และระดับประถมศึกษา จำนวน 9,518 คน เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน พบว่า ผู้สมัครงานเพิ่มขึ้น จำนวน 17,878 คน คิดเป็นร้อยละ 27.39

เมื่อพิจารณาตามประเภทอาชีพจะเห็นว่า อาชีพงานพื้นฐานมีจำนวนผู้สมัครงานมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 33.96 รองลงมา คือ เสมียน เจ้าหน้าที่ คิดเป็นร้อยละ 18.70 ช่างเทคนิคและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง คิดเป็นร้อยละ 17.73 พนักงานบริการ พนักงานขายในร้านค้า และตลาด คิดเป็นร้อยละ 9.53 ตำแหน่งงานที่มีผู้สมัครงานมาก 10 อันดับ ได้แก่ แรงงานทั่วไป แรงงานด้านการผลิต เสมียนพนักงานทั่วไป/พนักงานธุรการ แรงงานด้านการประกอบ ตัวแทนนายหน้าขายบริการธุรกิจ ผู้ตรวจสอบคุณภาพผลิตภัณฑ์สินค้า พนักงานบัญชี พนักงานขับรถยนต์ เจ้าหน้าที่บันทึกสินค้าคงคลัง และนักการตลาด/เจ้าหน้าที่การตลาด

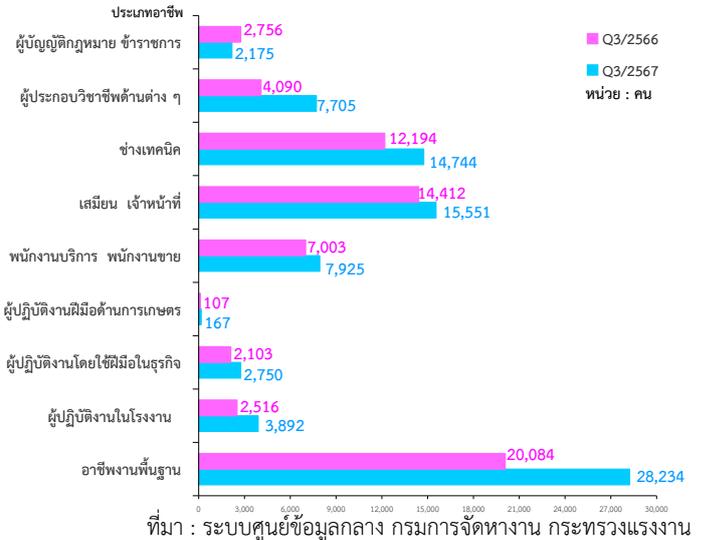
เมื่อพิจารณาผู้สมัครงานตามช่วงอายุ พบว่า ผู้สมัครงานที่มีอายุระหว่าง 30-39 ปี มากที่สุด จำนวน 27,340 คน หรือร้อยละ 32.88 รองลงมา คือ อายุระหว่าง 25-29 ปี ร้อยละ 21.96 อายุระหว่าง 40-49 ปี ร้อยละ 21.02 อายุไม่เกิน 24 ปี ร้อยละ 17.53 และอายุ 50 ปีขึ้นไป ร้อยละ 6.61

การบรรจุกงาน

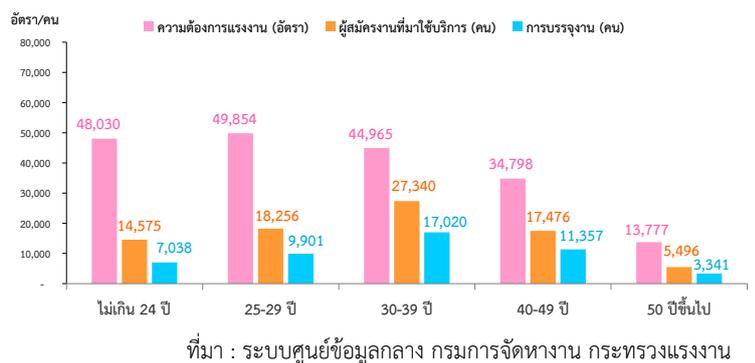
ผู้สมัครงานที่ได้รับการบรรจุกงานมีจำนวน 48,657 คน เป็นเพศชาย จำนวน 21,951 คน เพศหญิง จำนวน 26,706 คน เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน พบว่า การบรรจุกงานเพิ่มขึ้น จำนวน 6,787 คน คิดเป็นร้อยละ 16.21 เมื่อพิจารณาตามช่วงอายุจะเห็นว่าผู้สมัครงานที่มีอายุระหว่าง 30-39 ปี ได้รับการบรรจุกงานมากที่สุด จำนวน 17,020 คน คิดเป็นร้อยละ 34.98 รองลงมา คือ อายุระหว่าง 40-49 ปี ร้อยละ 23.34 อายุระหว่าง 25-29 ปี ร้อยละ 20.35 อายุไม่เกิน 24 ปี ร้อยละ 14.46 และอายุ 50 ปีขึ้นไป ร้อยละ 6.87

เมื่อพิจารณาด้านการศึกษา พบว่า ระดับการศึกษาที่ได้รับการบรรจุกงานมากที่สุด คือ ระดับมัธยมศึกษา จำนวน 23,863 คน คิดเป็นร้อยละ 49.04 รองลงมา คือ ระดับ ปวช.-ปวส./อนุปริญญา จำนวน 9,434 คน คิดเป็นร้อยละ 19.39 ระดับปริญญาตรีขึ้นไป จำนวน 8,554 คน คิดเป็นร้อยละ 17.58 และระดับประถมศึกษา จำนวน 6,806 คน คิดเป็นร้อยละ 13.99

แผนภูมิที่ 16 จำนวนผู้สมัครงานที่มาใช้บริการ จำแนกตามประเภทอาชีพ ไตรมาสที่ 3 ปี 2566 และปี 2567

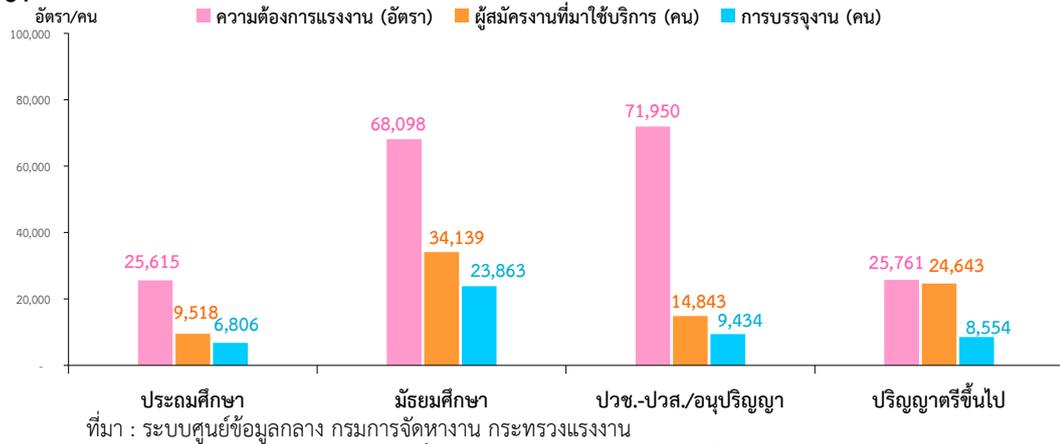

แผนภูมิที่ 17 จำนวนความต้องการแรงงาน ผู้สมัครงานที่มาใช้บริการ และการบรรจุกงาน จำแนกตามช่วงอายุ ไตรมาสที่ 3 ปี 2567

อุตสาหกรรมการผลิตมีการบรรจุกงานมากที่สุด จำนวน 20,407 คน คิดเป็นร้อยละ 41.94 โดยส่วนใหญ่เป็นอุตสาหกรรมการผลิตชิ้นส่วนและอุปกรณ์เสริมสำหรับยานยนต์ การฆ่าและการบรรจุเนื้อสัตว์ปีกสด การผลิตส่วนประกอบอิเล็กทรอนิกส์ การผลิตบรรจุภัณฑ์พลาสติก และการผลิตยานยนต์ รองลงมา คือ อุตสาหกรรมขายส่ง และการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์ จำนวน 12,872 คน คิดเป็นร้อยละ 26.45 โดยส่วนใหญ่เป็นการขายปลีกสินค้าในร้านค้าทั่วไป การขายส่งสินค้าทั่วไป ร้านขายปลีกวัสดุก่อสร้าง การขายยานยนต์ใหม่ชนิดรถยนต์นั่งส่วนบุคคล รถกระบะ รถตู้ และร้านสะดวกซื้อ/มินิมาร์ท

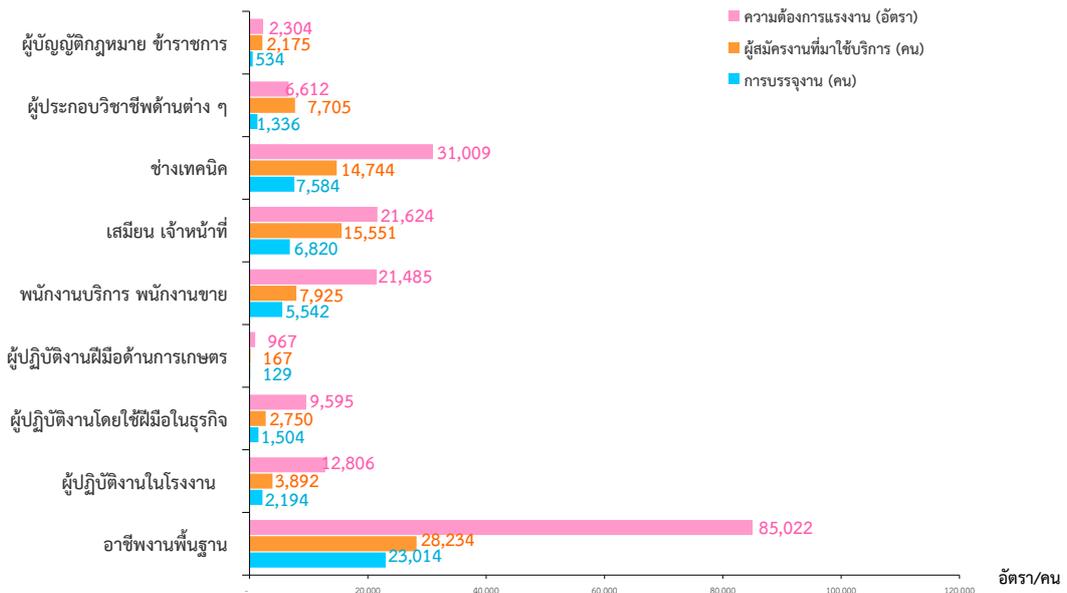
แผนภูมิที่ 18 จำนวนความต้องการแรงงาน ผู้สมัครงานที่มาใช้บริการ และการบรรจุงาน จำแนกตามระดับการศึกษา ไตรมาสที่ 3 ปี 2567

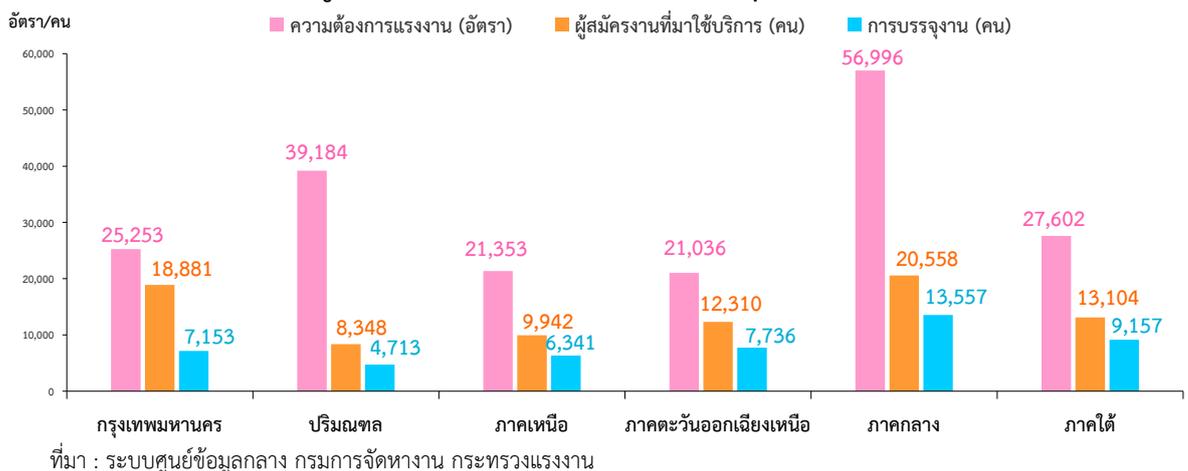
เมื่อพิจารณาตามประเภทอาชีพ พบว่า อาชีพงานพื้นฐานมีการบรรจุงานมากที่สุด จำนวน 23,014 คน คิดเป็นร้อยละ 47.30 รองลงมา คือ ช่างเทคนิคและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 15.59 เสมียน เจ้าหน้าที่ ร้อยละ 14.02 โดยตำแหน่งที่ได้รับการบรรจุงานมาก 10 อันดับ ได้แก่ แรงงานทั่วไป แรงงานด้านการผลิต แรงงานด้านการประกอบ เสมียนพนักงานทั่วไป/พนักงานธุรการ ตัวแทนนายหน้าขายบริการธุรกิจ ผู้ตรวจสอบคุณภาพผลิตภัณฑ์สินค้า พนักงานขาย/ผู้นำเสนอสินค้า เจ้าหน้าที่เก็บเงิน/แคชเชียร์ พนักงานขับรถยนต์ และพนักงานจัดส่งสินค้า

ภาคกลางมีการบรรจุงานมากที่สุด จำนวน 13,557 คน รองลงมา คือ ภาคใต้ จำนวน 9,157 คน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 7,736 คน กรุงเทพมหานคร จำนวน 7,153 คน ภาคเหนือ จำนวน 6,341 คน และปริณทล จำนวน 4,713 คน ตามลำดับ

แผนภูมิที่ 19 จำนวนความต้องการแรงงาน ผู้สมัครงานที่มาใช้บริการ และการบรรจุงาน จำแนกตามประเภทอาชีพ ไตรมาสที่ 3 ปี 2567

แผนภูมิที่ 20 จำนวนความต้องการแรงงาน ผู้สมัครงานที่มาใช้บริการ และการบรรจุงาน จำแนกตามภาค ไตรมาสที่ 3 ปี 2567

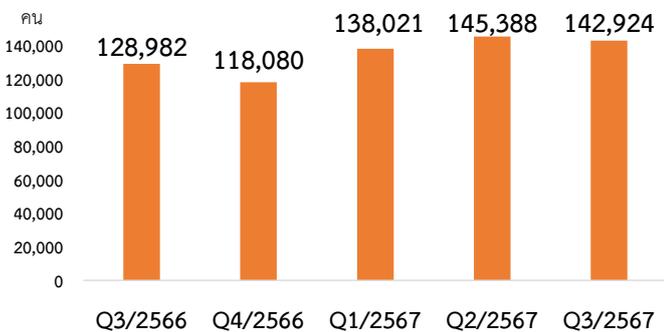
การไปทำงานต่างประเทศ

- ✈️ แรงงานไทยที่ยังคงทำงานในต่างประเทศเพิ่มขึ้น ร้อยละ 10.81 เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน
- ✈️ ตลาดแรงงานในต่างประเทศต้องการแรงงานไทยไปทำงานด้านการบริการมากที่สุด

แรงงานไทยที่ยังคงทำงานในต่างประเทศ

แรงงานไทยที่ยังคงทำงานในต่างประเทศ ไตรมาสที่ 3 ปี 2567 (ข้อมูล ณ เดือนกันยายน) จำนวน 142,924 คน พบว่าแรงงานไทยที่ยังคงทำงานในต่างประเทศเพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อน จำนวน 13,942 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 10.81 แต่ลดลงจากไตรมาสก่อนหน้า จำนวน 2,464 คน และคิดเป็นร้อยละ 1.69 ซึ่งการเดินทางไปทำงานต่างประเทศของคนไทยในแต่ละปีก่อนที่จะมีการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) มีจำนวนประมาณ 1.4-1.5 แสนคน ด้วยปัจจัยทั้งภายในจากปัญหาการขาดแคลนแรงงานและภายนอกประเทศเกิดการชะลอตัวของเศรษฐกิจโลก อย่างไรก็ตามการแพร่ระบาดของ COVID-19 ส่งผลให้หลายประเทศรวมถึงประเทศไทยมีมาตรการปิดเมืองเพื่อควบคุมการแพร่ระบาด ดังนั้น การเดินทางไปทำงานในต่างประเทศของแรงงานไทยจึงลดลงอย่างเห็นได้ชัดในไตรมาสที่ 4 ปี 2564 และปรับตัวเพิ่มขึ้นในไตรมาสที่ 2 และ 3 ของปี 2565 จากการแพร่ระบาดของ COVID-19 ที่ลดลงและการผ่อนคลายมาตรการป้องกันการแพร่ระบาดฯ ของประเทศไทยและประเทศปลายทางที่แรงงานไทยจะเดินทางไปทำงาน

แผนภูมิที่ 21 จำนวนแรงงานไทยที่ยังคงทำงานในต่างประเทศ

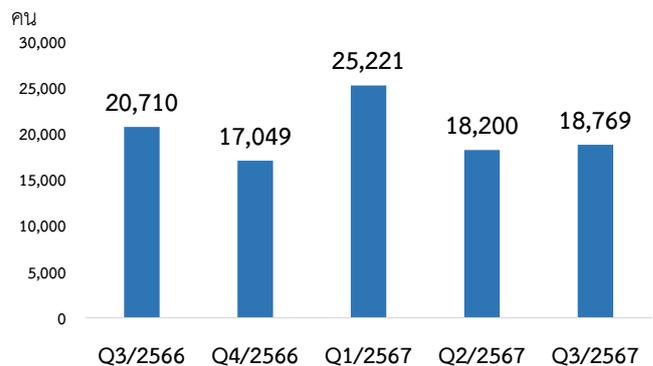

ที่มา : กองบริหารแรงงานไทยไปต่างประเทศ กรมการจัดหางาน

แรงงานไทยที่แจ้งความประสงค์เดินทางไปทำงานต่างประเทศ

แรงงานไทยที่ลงทะเบียนแจ้งความประสงค์จะเดินทางไปทำงานต่างประเทศ ในไตรมาสที่ 3 ปี 2567 มีจำนวน 18,769 คน เป็นเพศชาย จำนวน 12,365 คน หรือร้อยละ 65.88 และเพศหญิง จำนวน 6,404 คน หรือร้อยละ 34.12 เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน พบว่า แรงงานไทยที่ลงทะเบียนแจ้งความประสงค์จะเดินทางไปทำงานต่างประเทศลดลง จำนวน 1,941 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 9.37

แผนภูมิที่ 22 จำนวนแรงงานไทยที่ลงทะเบียนแจ้งความประสงค์เดินทางไปทำงานต่างประเทศ

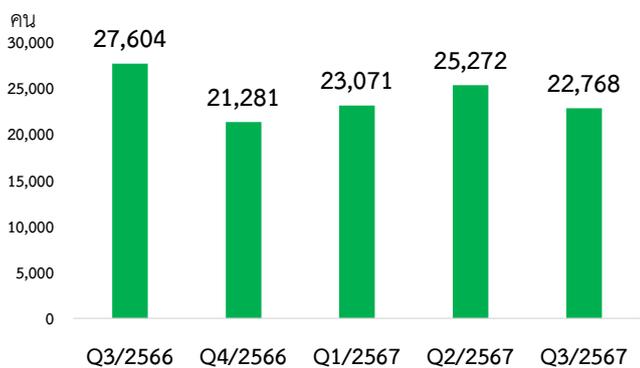
ที่มา : กองบริหารแรงงานไทยไปต่างประเทศ กรมการจัดหางาน

แรงงานไทยได้รับอนุญาตเดินทางไปทำงานต่างประเทศ

แรงงานไทยที่เดินทางไปทำงานต่างประเทศในไตรมาสที่ 3 ปี 2567 มีจำนวน 22,768 คน เป็นเพศชาย จำนวน 17,207 คน หรือร้อยละ 75.58 และเพศหญิง จำนวน 5,561 คน หรือร้อยละ 24.42 เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน พบว่า แรงงานไทยเดินทางไปทำงานต่างประเทศลดลงจำนวน 4,836 คน คิดเป็นร้อยละ 17.52 โดยแรงงานส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้แก่ จังหวัดอุดรธานี นครราชสีมา และชัยภูมิ ส่วนใหญ่เป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ร้อยละ 54.21 โดยสาขาอาชีพที่เดินทางไปทำงานมากที่สุด คือ ผู้ปฏิบัติงานในโรงงาน ผู้ควบคุมเครื่องจักร

และผู้ปฏิบัติงานด้านการประกอบ ร้อยละ 27.91 รองลงมา คือ อาชีพงานพื้นฐาน ร้อยละ 27.64 และผู้ปฏิบัติงานฝีมือ ด้านการเกษตรและประมง ร้อยละ 16.63 และเป็นการเดินทาง กลับไปทำงานต่างประเทศของคนทำงานที่เดินทางกลับ ประเทศไทยเป็นการชั่วคราว (Re-entry) มากที่สุด ร้อยละ 34.80 จากการเดินทางไปทำงานต่างประเทศของแรงงานไทยดังกล่าว ทำให้มีรายได้ส่งกลับประเทศเป็นจำนวนมาก โดยในไตรมาสนี้ มีรายได้ส่งกลับ จำนวน 66,022 ล้านบาท พบว่า เพิ่มขึ้นจาก ไตรมาสเดียวกันของปีก่อน จำนวน 3,155 ล้านบาท หรือ ร้อยละ 5.02

แผนภูมิที่ 23 จำนวนแรงงานไทยที่ได้รับอนุญาตเดินทางไปทำงาน ต่างประเทศ

ที่มา : กองบริหารแรงงานไทยไปต่างประเทศ กรมการจัดหางาน
หมายเหตุ : ข้อมูลรวมแรงงานเก่าที่ได้รับการต่อสัญญาจ้างและแจ้ง การเดินทางกลับไปทำงาน (Re-entry)

ตลาดแรงงานไทยในต่างประเทศประกอบด้วยกลุ่มประเทศ เอเชีย ตะวันออกกลาง แอฟริกา ยุโรป อเมริกา และออสเตรเลีย และโอเชียเนีย โดยในไตรมาสนี้แรงงานไทยเดินทางไปทำงาน ในกลุ่มประเทศเอเชียมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 77.13 สำหรับ ประเทศที่มีแรงงานเดินทางไปทำงานมากที่สุด คือ ใต้หวัน คิดเป็นร้อยละ 34.57 และเมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันของ ปีก่อนจะเห็นได้ว่าในไตรมาสนี้แรงงานไทยเดินทางไปทำงาน ต่างประเทศเพิ่มขึ้นในกลุ่มประเทศอเมริกา

สถานการณ์แรงงานไทยในกลุ่มประเทศเอเชีย
แรงงานไทยเดินทางไปทำงาน จำนวน 17,562 คน คิดเป็น ร้อยละ 77.13 เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน พบว่า ลดลง จำนวน 1,257 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 6.68 ประเทศที่มีแรงงานไทยเดินทางไปทำงานมาก ได้แก่ ใต้หวัน สาธารณรัฐเกาหลี และญี่ปุ่น ส่วนใหญ่เป็นการเดินทางไปทำงาน โดยบริษัทจัดหางานจัดส่ง

สถานการณ์ตลาดแรงงานไทยในกลุ่มประเทศยุโรป
แรงงานไทยเดินทางไปทำงาน จำนวน 2,745 คน คิดเป็น ร้อยละ 12.06 เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน พบว่า ลดลง จำนวน 2,995 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 52.18 ประเทศที่มีแรงงานไทยเดินทางไปทำงานมาก ได้แก่ สวีเดน ฟินแลนด์ และอังกฤษ ส่วนใหญ่เป็นการเดินทางไปทำงาน โดยนายจ้างพาไปทำงาน

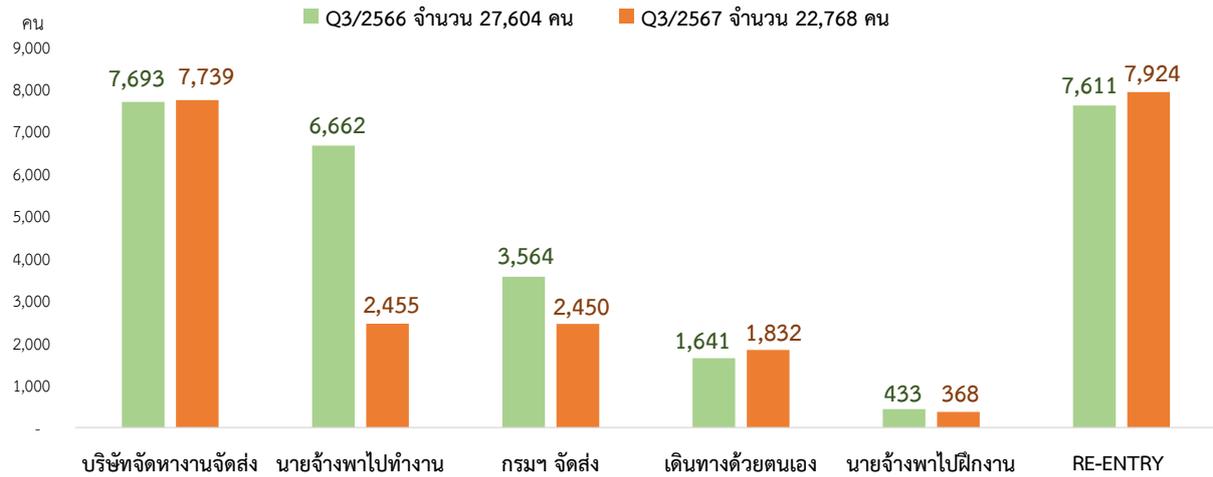
สถานการณ์ตลาดแรงงานไทยในกลุ่มประเทศ ตะวันออกกลาง
แรงงานไทยเดินทางไปทำงาน จำนวน 1,402 คน คิดเป็นร้อยละ 6.16 เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกัน ของปีก่อน พบว่า ลดลง จำนวน 820 คน หรือคิดเป็น ร้อยละ 36.90 ประเทศที่มีแรงงานไทยไปทำงานมาก ได้แก่ อิสราเอล สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ และกาตาร์ ส่วนใหญ่ เป็นการเดินทางกลับไปทำงานต่างประเทศของคนทำงาน ที่เดินทางกลับประเทศไทยเป็นการชั่วคราว (Re-entry)

สถานการณ์ตลาดแรงงานไทยในกลุ่มประเทศ อเมริกา
แรงงานไทยเดินทางไปทำงาน จำนวน 805 คน คิดเป็นร้อยละ 3.54 เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน พบว่า เพิ่มขึ้น จำนวน 503 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 166.56 ประเทศที่มีแรงงานไทยไปทำงานมาก ได้แก่ สหรัฐอเมริกา แคนาดา และปานามา ส่วนใหญ่เป็นการเดินทางไปทำงาน โดยบริษัทจัดหางานจัดส่ง

สถานการณ์ตลาดแรงงานไทยในกลุ่มประเทศ แอฟริกา
แรงงานไทยเดินทางไปทำงาน จำนวน 199 คน คิดเป็นร้อยละ 0.87 เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน พบว่า ลดลง จำนวน 220 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 52.51 ประเทศที่มีแรงงานไทยเดินทางไปทำงานมาก ได้แก่ แอฟริกาใต้ มาดากัสการ์ และไนจีเรีย ส่วนใหญ่เป็นการเดินทางไปทำงาน โดยบริษัทจัดหางานจัดส่ง

สถานการณ์ตลาดแรงงานไทยในกลุ่มประเทศ ออสเตรเลียและโอเชียเนีย
แรงงานไทยเดินทางไปทำงาน จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 0.24 เมื่อเปรียบเทียบกับ ช่วงเดียวกันของปีก่อน พบว่า ลดลง จำนวน 47 คน หรือคิดเป็น ร้อยละ 46.08 โดยแรงงานไทยเดินทางไปทำงานในประเทศ นิวซีแลนด์ สาธารณรัฐมาร์แชลล์ และเครือรัฐออสเตรเลีย ส่วนใหญ่เป็นการเดินทางไปทำงานด้วยตนเอง

แผนภูมิที่ 24 จำนวนแรงงานไทยที่เดินทางไปทำงานต่างประเทศ จำแนกตามวิธีการเดินทาง

ที่มา : กองบริหารแรงงานไทยไปต่างประเทศ กรมการจัดหางาน

แผนภูมิที่ 25 จำนวนแรงงานไทยที่เดินทางไปทำงานต่างประเทศ จำแนกตามกลุ่มประเทศ

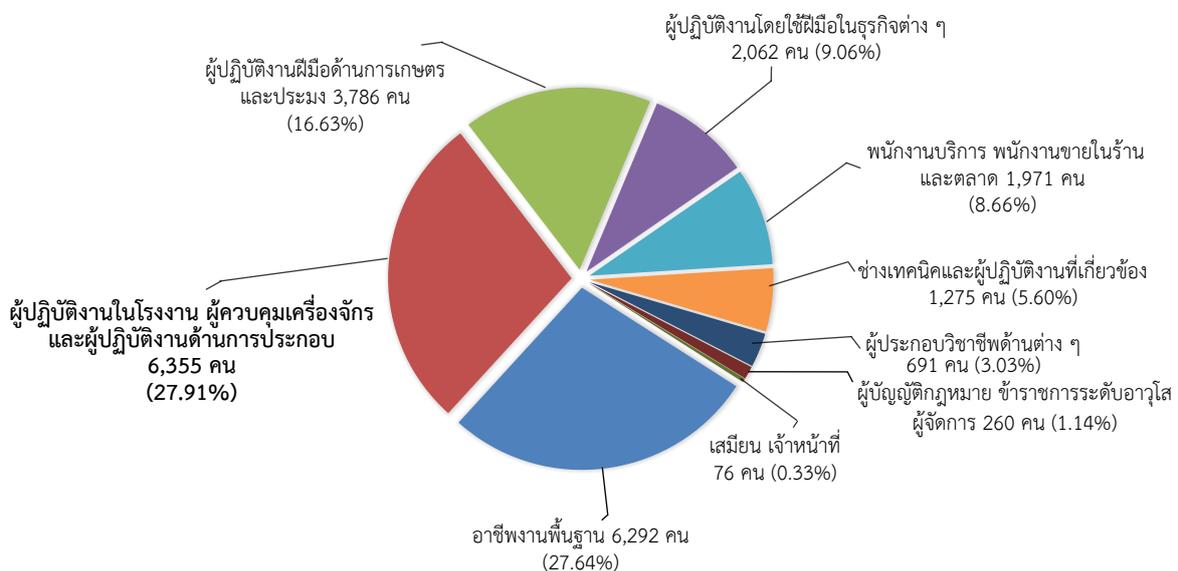

ที่มา : กองบริหารแรงงานไทยไปต่างประเทศ กรมการจัดหางาน

หมายเหตุ : ข้อมูลรวมแรงงานเก่าที่ได้รับการต่อสัญญาจ้างและแจ้งการเดินทางกลับไปทำงาน (Re-entry)

แรงงานไทยที่เดินทางไปทำงานต่างประเทศจำแนกตามประเภทอาชีพ พบว่า แรงงานไทยเดินทางไปทำงานต่างประเทศอยู่ในประเภทอาชีพผู้ปฏิบัติงานในโรงงาน ผู้ควบคุมเครื่องจักร และผู้ปฏิบัติงานด้านการประกอบมากที่สุด ร้อยละ 27.91 รองลงมา คือ อาชีพงานพื้นฐาน ร้อยละ 27.64 และผู้ปฏิบัติงานฝีมือด้านการเกษตรและประมง ร้อยละ 16.63

แผนภูมิที่ 26 จำนวนและร้อยละของแรงงานไทยที่เดินทางไปทำงานต่างประเทศ จำแนกตามประเภทอาชีพ ไตรมาสที่ 3 ปี 2567

ที่มา : กองบริหารแรงงานไทยไปต่างประเทศ กรมการจัดหางาน

ความต้องการแรงงานไทยในต่างประเทศผ่านประกาศรับสมัครคนหางาน

ความต้องการแรงงานไทยเพื่อไปทำงานในต่างประเทศ ในไตรมาสที่ 3 ปี 2567 มีนายจ้าง/สถานประกอบการแจ้งความต้องการแรงงานไทยเพื่อไปทำงานต่างประเทศผ่านประกาศรับสมัครคนหางานของบริษัทจัดหางานเพื่อไปทำงานต่างประเทศ และกรมการจัดหางานจัดส่ง จำนวน 3,391 คน โดยเป็นความต้องการแรงงานเพศชาย จำนวน 1,452 คน คิดเป็นร้อยละ 42.82 เพศหญิง จำนวน 335 คน คิดเป็นร้อยละ 9.88 และไม่ระบุเพศ จำนวน 1,604 คน คิดเป็นร้อยละ 47.30 ซึ่งอยู่ในกลุ่มประเทศเอเชีย ตะวันออกกลาง และยุโรป

กลุ่มประเทศเอเชีย ต้องการแรงงานไทย จำนวน 1,358 คน คิดเป็นร้อยละ 40.05 เป็นเพศชาย จำนวน 406 คน เพศหญิง จำนวน 335 คน ไม่ระบุเพศ จำนวน 617 คน ประเทศที่ต้องการแรงงานไทย ได้แก่ ฮองกง ไต้หวัน สาธารณรัฐเกาหลี มาเก๊า ญี่ปุ่น สิงคโปร์ และบรูไน

กลุ่มประเทศตะวันออกกลาง ต้องการแรงงานไทย จำนวน 1,070 คน คิดเป็นร้อยละ 31.55 เป็นเพศชาย จำนวน 1,046 คน และไม่ระบุเพศ จำนวน 24 คน ประเทศที่ต้องการแรงงานไทย คือ อิสราเอล และสหรัฐอเมริกาหรับเอมิเรตส์

กลุ่มประเทศยุโรป ต้องการแรงงานไทยโดยไม่ระบุเพศ จำนวน 963 คน คิดเป็นร้อยละ 28.40 ประเทศที่ต้องการแรงงานไทย คือ กรีซ

ประเภทกิจการที่ต้องการแรงงานไทยไปทำงานมากที่สุด 5 อันดับแรก ได้แก่

1. การก่อสร้าง จำนวน 1,989 คน (ร้อยละ 58.66)
2. ธุรกิจสายการบินทั้งในประเทศและระหว่างประเทศ จำนวน 400 คน (ร้อยละ 11.80)
3. การผลิตผลิตภัณฑ์โลหะ จำนวน 263 คน (ร้อยละ 7.76)
4. โรงแรม คาสิโน และร้านอาหาร จำนวน 218 คน (ร้อยละ 6.43)
5. การบริการ จำนวน 188 คน (ร้อยละ 5.54)

ตำแหน่งงานที่ต้องการแรงงานไทยมากที่สุด 5 อันดับแรก

ตลาดแรงงานไทยในต่างประเทศ ต้องการแรงงานไทยไปทำงานในตำแหน่งพนักงานต้อนรับบนเครื่องบินมากที่สุด จำนวน 400 คน คิดเป็นร้อยละ 11.80 ของความต้องการแรงงานทั้งหมด โดยปฏิบัติงานในฮองกง รองลงมา คือ ตำแหน่งพนักงานผลิต จำนวน 317 คน คิดเป็นร้อยละ 11.12 ประเทศอิสราเอลต้องการพนักงานผลิตมากที่สุด รายละเอียดปรากฏตามตาราง

ตารางที่ 7 ตำแหน่งงานที่ต้องการแรงงานไทย 5 อันดับแรก

1. พนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน จำนวน 400 คน

ลำดับ	ประเทศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1.	ฮองกง	400	100

2. พนักงานผลิต จำนวน 377 คน

ลำดับ	ประเทศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1.	อิสราเอล	200	53.05
2.	ไต้หวัน	157	41.64
3.	สิงคโปร์	15	3.98
4.	สหรัฐอเมริกาหรับเอมิเรตส์	3	0.80
5.	ญี่ปุ่น	2	0.53

3. ช่างไม้ จำนวน 317 คน

ลำดับ	ประเทศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1.	อิสราเอล	317	100

4. ช่างประกอบโครงสร้างเหล็ก จำนวน 290 คน

ลำดับ	ประเทศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1.	กรีซ	290	100

5. ช่างปูกระเบื้อง จำนวน 174 คน

ลำดับ	ประเทศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1.	อิสราเอล	174	100

ที่มา : กองบริหารแรงงานไทยไปต่างประเทศ กรมการจัดหางาน รวบรวมและประมวลผลโดยกองบริหารข้อมูลตลาดแรงงาน

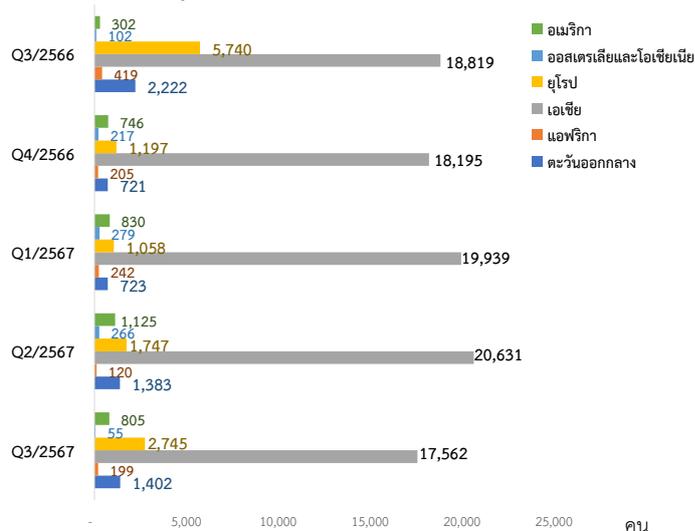

การเคลื่อนย้ายแรงงานไทย และแรงงานอาเซียน

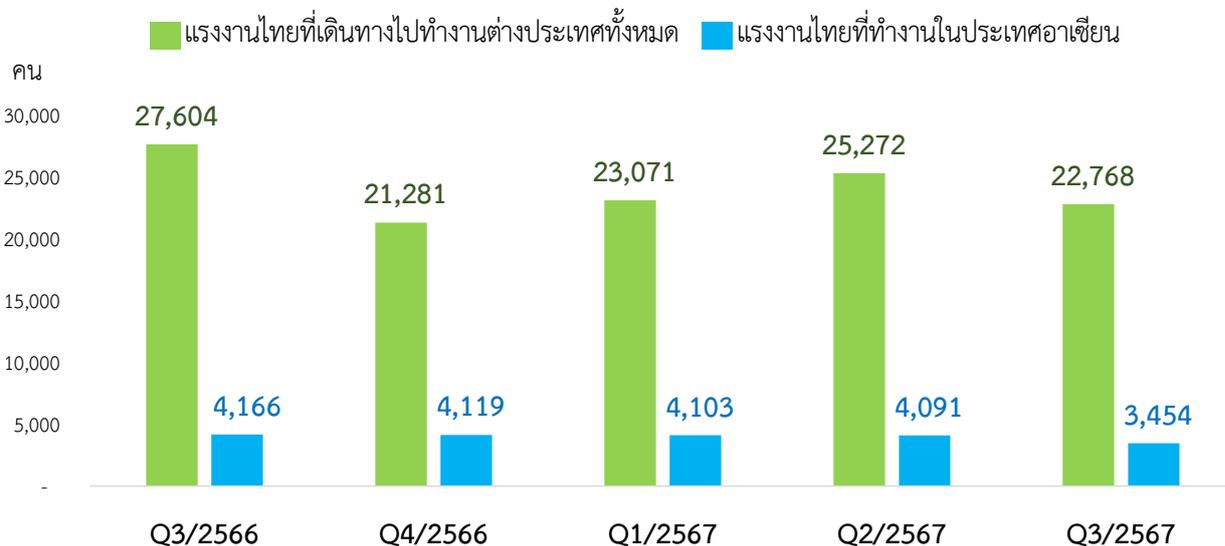
การไปทำงานต่างประเทศของแรงงานไทย

การเดินทางไปทำงานต่างประเทศหากพิจารณาในประเทศไทย สมาชิกอาเซียนแล้ว พบว่า ไตรมาสที่ 3 ของปี 2567 แรงงานไทย เดินทางไปทำงานในประเทศสมาชิกอาเซียน จำนวน 3,454 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 15.17 ของแรงงานไทยที่เดินทางไปทำงานต่างประเทศทั้งหมด โดยลดลงจากไตรมาสเดียวกันของปีก่อน จำนวน 712 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 17.09 โดยประเทศสมาชิกอาเซียน ที่แรงงานไทยเดินทางไปทำงานมากที่สุด คือ ประเทศมาเลเซีย จำนวน 1,646 คน ลดลงจำนวน 229 คน เมื่อเปรียบเทียบกับไตรมาสเดียวกันของปีก่อน รองลงมา คือ สิงคโปร์ จำนวน 795 คน เพิ่มขึ้นจำนวน 135 คน เมื่อเปรียบเทียบกับไตรมาสเดียวกันของปีก่อน และสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว จำนวน 365 คน ลดลงจำนวน 520 คน เมื่อเปรียบเทียบกับไตรมาสเดียวกันของปีก่อน

แผนภูมิที่ 27 จำนวนแรงงานไทยที่เดินทางไปทำงานต่างประเทศ จำแนกตามกลุ่มประเทศ

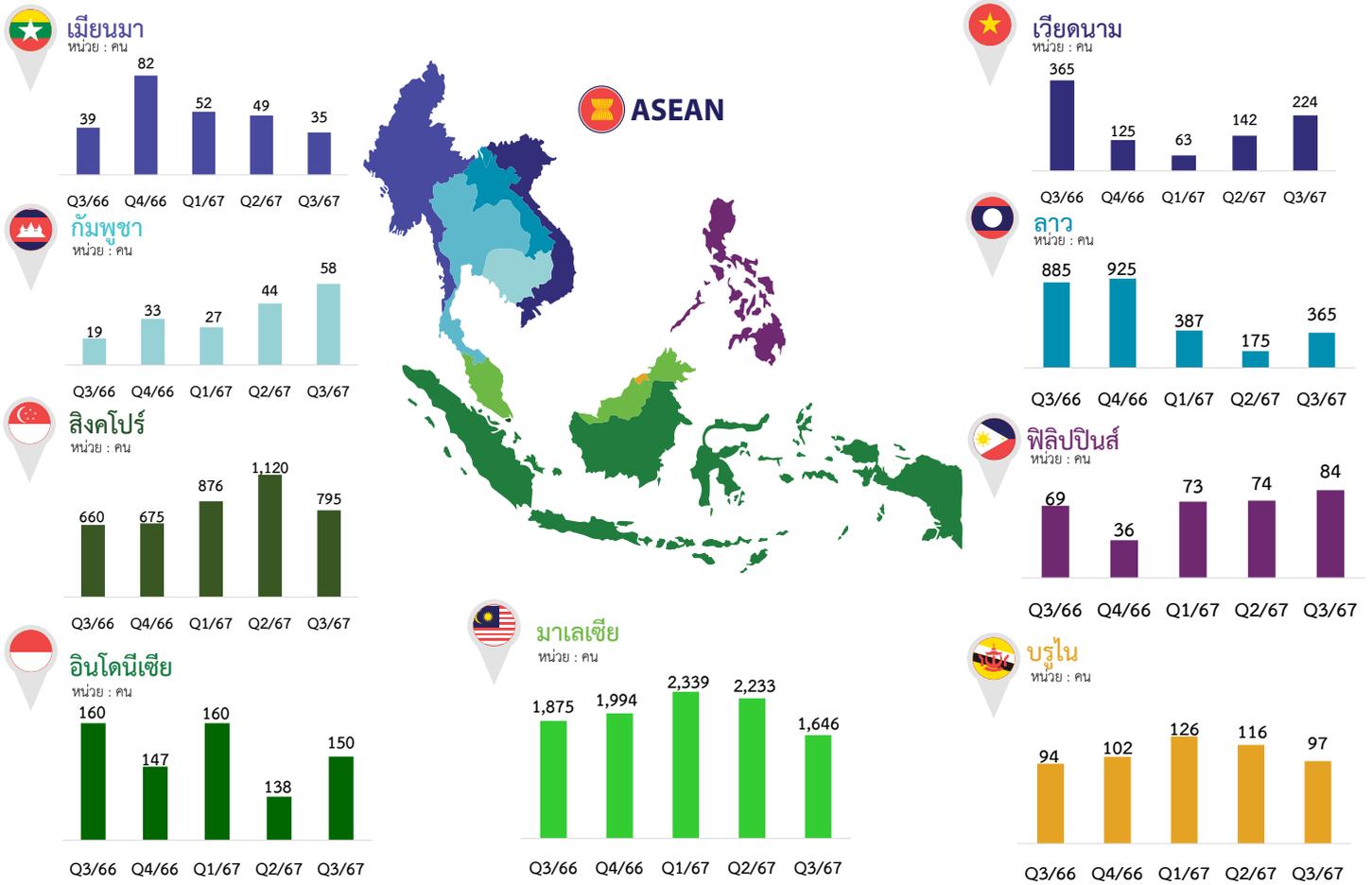

แผนภูมิที่ 28 เปรียบเทียบจำนวนแรงงานไทยที่เดินทางไปทำงานต่างประเทศทั้งหมดกับแรงงานไทยที่ทำงานในประเทศอาเซียน

จากสถิติที่ผ่านมาแรงงานไทยนิยมเดินทางไปทำงานในประเทศแถบเอเชียที่อยู่นอกกลุ่มอาเซียนมากกว่า เนื่องจากค่าตอบแทนที่สูงกว่าค่าจ้างในประเทศ และประเทศในกลุ่มอาเซียนที่มีอัตราค่าจ้างสูงนั้นมีไม่กี่ประเทศ หากจะพิจารณาถึงแนวโน้มการเดินทางไปทำงานต่างประเทศ ตลาดแรงงานอาเซียนยังคงไม่ใช่จุดหมายหลักของแรงงานไทย เนื่องจากสภาวะปัจจุบัน ตลาดแรงงานไทยกำลังประสบปัญหาการขาดแคลนแรงงานและมีแนวโน้มมากขึ้น การเดินทางไปทำงานต่างประเทศจึงเกิดขึ้นได้ยาก

แผนภูมิที่ 29 จำนวนแรงงานไทยที่เดินทางไปทำงานในประเทศอาเซียนรายไตรมาสที่ 3 ปี 2566 ถึง ไตรมาสที่ 3 ปี 2567

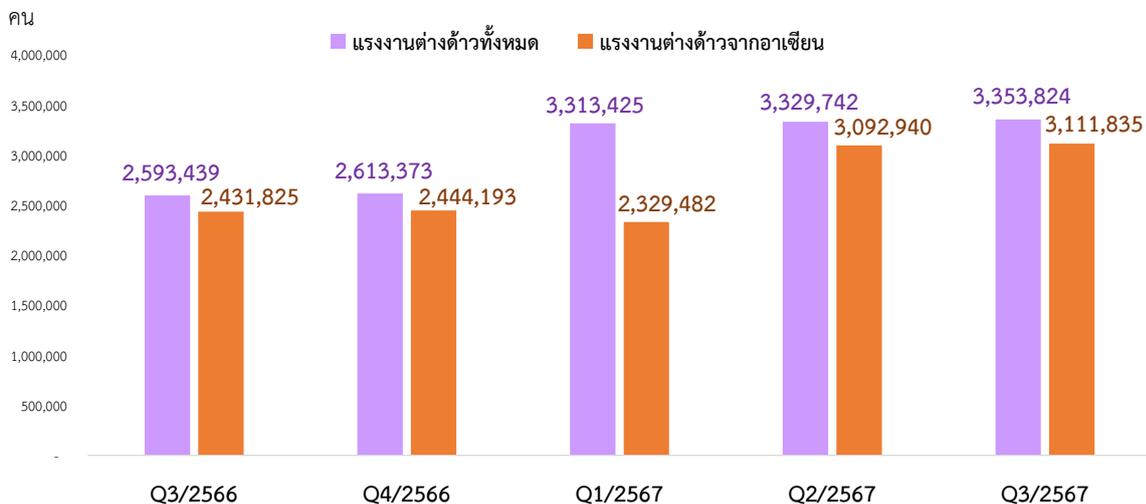

การทำงานของแรงงานอาเซียนในประเทศไทย

คนต่างด้าวที่เข้ามาทำงานในประเทศไทยในไตรมาสที่ 3 ปี 2567 มีจำนวนทั้งสิ้น 3,353,824 คน เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อน ร้อยละ 29.32 และเพิ่มขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้า ร้อยละ 0.72 เมื่อพิจารณาจากแรงงานอาเซียนที่ทำงานในประเทศไทย พบว่า มีจำนวน 3,111,835 คน คิดเป็นร้อยละ 92.78 ของแรงงาน

ที่เข้ามาทำงานในประเทศไทย โดยเพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อน ร้อยละ 27.96 และเพิ่มขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้า ร้อยละ 0.61 ซึ่งจะเห็นได้ว่าแรงงานที่เข้ามาทำงานส่วนใหญ่เป็นแรงงานจากประเทศในอาเซียนโดยเฉพาะประเทศเพื่อนบ้าน คือ เมียนมา กัมพูชา และลาว

แผนภูมิที่ 30 จำนวนคนต่างด้าวที่ทำงานในประเทศไทย ไตรมาสที่ 3 ปี 2566 ถึง ไตรมาสที่ 3 ปี 2567

ที่มา : สำนักบริหารแรงงานต่างด้าว กรมการจัดหางาน

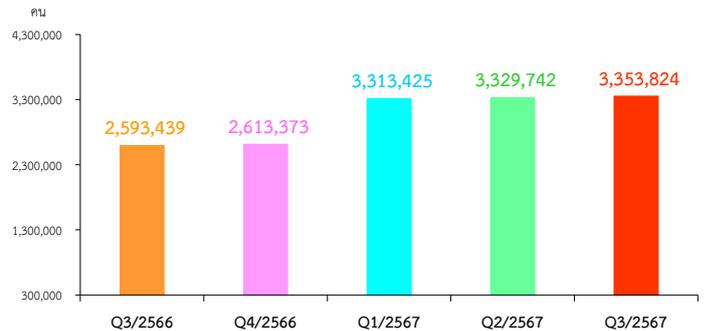

การทำงานของคนต่างด้าว

- คนต่างด้าวทำงานด้านช่างเทคนิคเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง
- อุทสาหกรรมด้านการบริการมีการจ้างคนต่างด้าวเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง

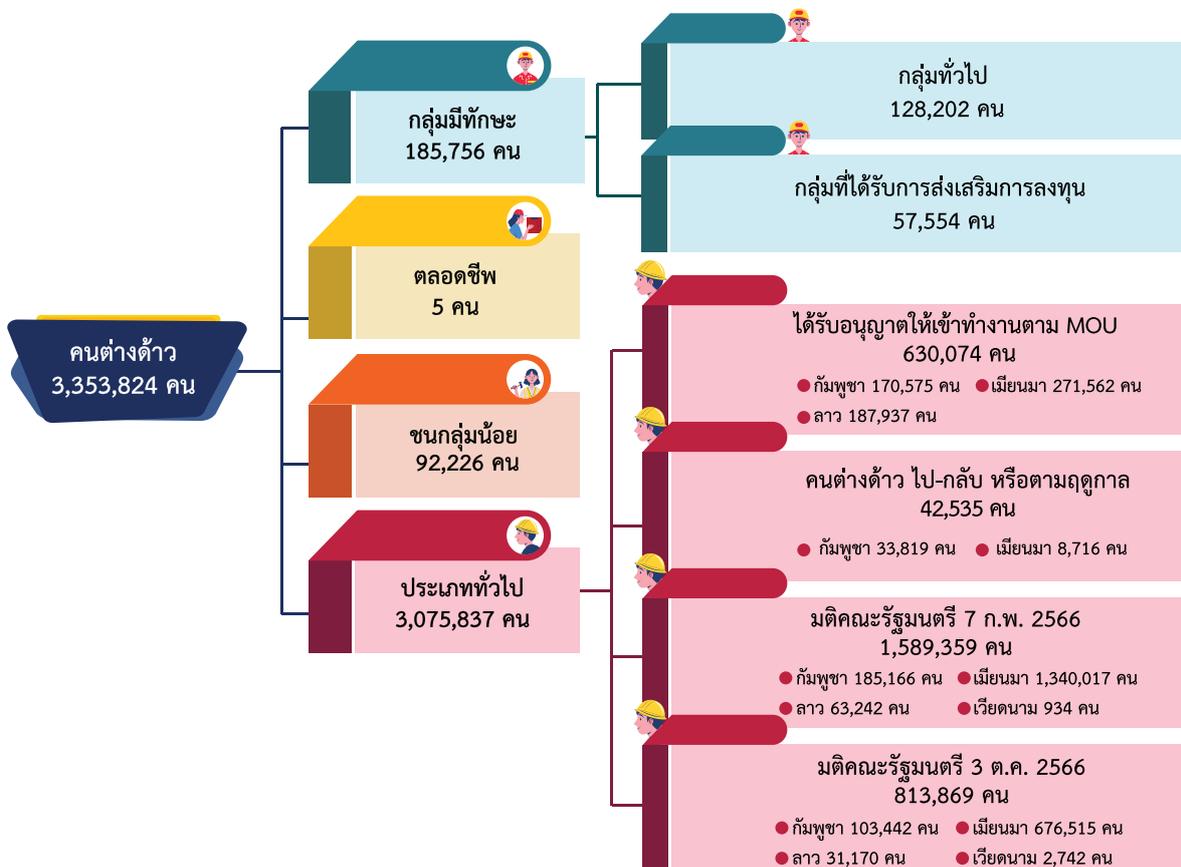
คนต่างด้าวทำงานอยู่ในประเทศไทยในไตรมาสที่ 3 ปี 2567 มีจำนวนทั้งสิ้น 3,353,824 คน เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อนและไตรมาสก่อนหน้า จำนวน 760,385 คน และ 24,082 คน คิดเป็นร้อยละ 29.32 และร้อยละ 0.72 ตามลำดับ โดยทำงานอยู่ในปริมาณพลมากที่สุด จำนวน 949,140 คน รองลงมา ได้แก่ ภาคกลาง 792,272 คน กรุงเทพมหานคร 788,111 คน ภาคใต้ 444,141 คน ภาคเหนือ 305,711 คน และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 74,449 คน (ข้อมูล ณ เดือนกันยายน 2567)

แผนภูมิที่ 31 จำนวนคนต่างด้าว รายไตรมาสที่ 3 ปี 2566 ถึง ไตรมาส 3 ปี 2567

ที่มา : สำนักบริหารแรงงานต่างด้าว กรมการจัดหางาน

สำหรับคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงานในประเทศไทย ตามพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. 2560 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2561 มีการจำแนกเป็นกลุ่มต่าง ๆ ดังนี้

ที่มา : สำนักบริหารแรงงานต่างด้าว กรมการจัดหางาน

ตารางที่ 6 ประเภทอาชีพและประเภทกิจการที่คนต่างด้าวทำงานมากที่สุด 5 ลำดับแรก

คนต่างด้าวระดับฝีมือชำนาญการ	คนต่างด้าว 4 สัญชาติ
1. ผู้จัดการบริษัท/เจ้าหน้าที่บริหารของหน่วยงานเอกชน	1. กิจการการผลิต (1,050,202 คน)
2. ผู้ประกอบอาชีพด้านการสอน	2. กิจการรับเหมาก่อสร้าง (720,809 คน)
3. ผู้ปฏิบัติงานเทคนิคที่เกี่ยวข้องกับวิทยาศาสตร์กายภาพและวิศวกรรมศาสตร์	3. กิจการค้าส่ง ค้าปลีก แผงลอย (577,597 คน)
4. ผู้ประกอบวิชาชีพด้านอื่น ๆ	4. กิจการเกษตรและปศุสัตว์ (337,563 คน)
5. ผู้ประกอบวิชาชีพด้านฟิสิกส์ คณิตศาสตร์ และวิศวกรรมศาสตร์	5. กิจการการให้บริการต่าง ๆ (332,410 คน)
สัญชาติที่เข้ามาทำงานมากที่สุด : จีน ญี่ปุ่น ฟิลิปปินส์ อินเดีย และอังกฤษ	สัญชาติที่เข้ามาทำงานมากที่สุด : เมียนมา กัมพูชา ลาว และเวียดนาม

อาชีพของคนต่างด้าว

อาชีพที่คนต่างด้าวเข้ามาทำงานจำแนกตามมาตรฐานอาชีพ มีจำนวน 3,367,633 คน (คนต่างด้าวประเภทฝีมือชำนาญการ ตามมาตรา 59 ประเภททั่วไป มาตรา 62 ประเภทส่งเสริมการลงทุน และมาตรา 63/1 ชนกลุ่มน้อย ซึ่งทำงานระดับฝีมือชำนาญการ 1 คน สามารถทำงานได้หลายตำแหน่ง) เพิ่มขึ้นจากไตรมาสเดียวกันของปีก่อน จำนวน 585,232 คน คิดเป็นร้อยละ 21.22 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

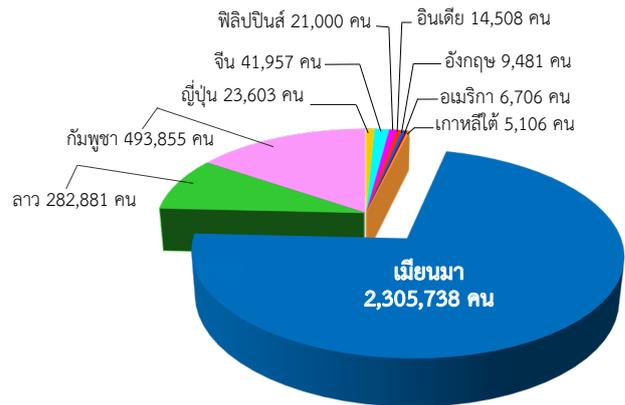
1) **ผู้บัญญัติกฎหมาย ข้าราชการระดับอาวุโส ผู้จัดการ** มีจำนวน 102,828 คน คิดเป็นร้อยละ 3.05 เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อนและไตรมาสก่อนหน้าเพิ่มขึ้น จำนวน 8,244 คน และ 1,920 คน คิดเป็นร้อยละ 8.72 และร้อยละ 1.90

2) **ผู้ประกอบวิชาชีพด้านต่าง ๆ** มีจำนวน 60,186 คน คิดเป็นร้อยละ 1.79 เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อนและไตรมาสก่อนหน้าเพิ่มขึ้น จำนวน 3,998 คน และ 1,752 คน คิดเป็นร้อยละ 7.12 และร้อยละ 3.00

3) **ช่างเทคนิคและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง** มีจำนวน 23,175 คน คิดเป็นร้อยละ 0.69 เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อนและไตรมาสก่อนหน้าเพิ่มขึ้น จำนวน 5,176 คน และ 1,473 คน คิดเป็นร้อยละ 28.76 และร้อยละ 6.79

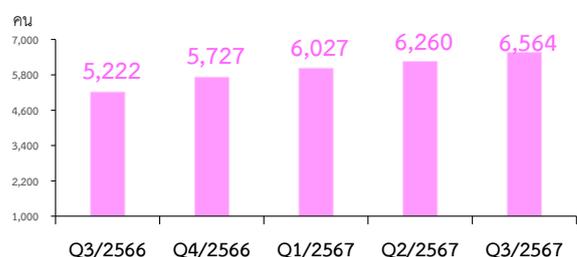
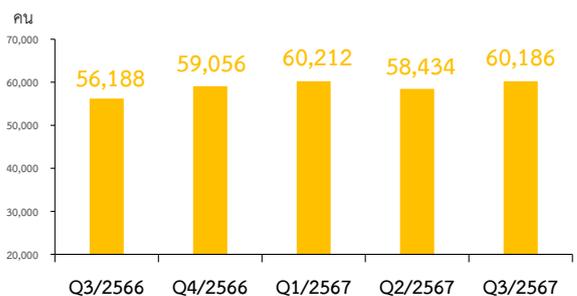
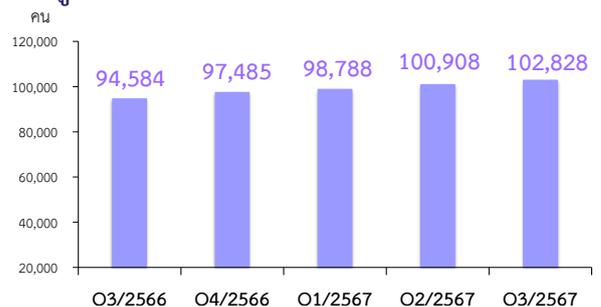
4) **เสมียน เจ้าหน้าที่** มีจำนวน 6,564 คน คิดเป็นร้อยละ 0.19 เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อนและไตรมาสก่อนหน้าเพิ่มขึ้น จำนวน 1,342 คน และ 304 คน คิดเป็นร้อยละ 25.70 และร้อยละ 4.86

แผนภูมิที่ 32 จำนวนคนต่างด้าวคงเหลือ จำแนกตามสัญชาติที่ได้รับอนุญาตทำงานมากที่สุด 10 สัญชาติ

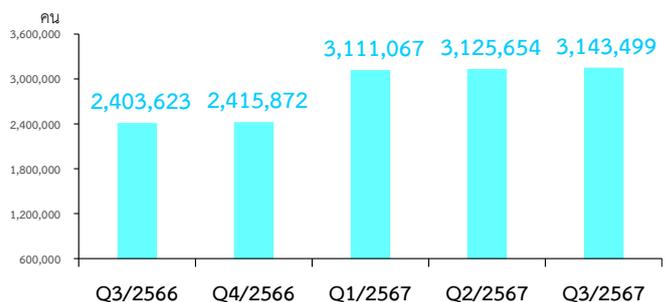
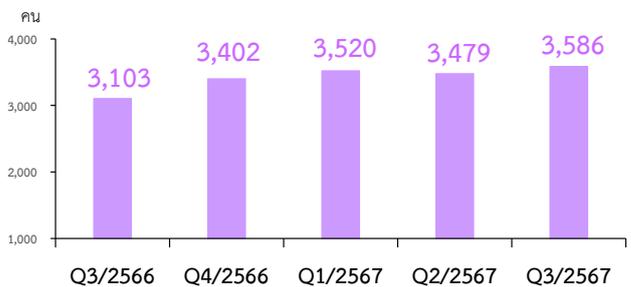
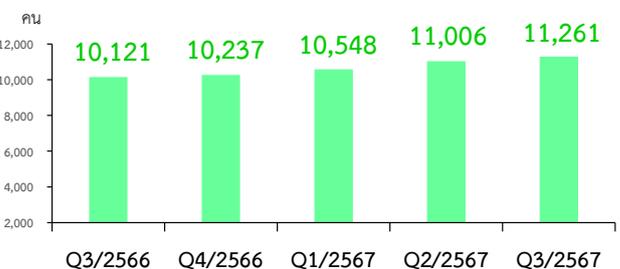
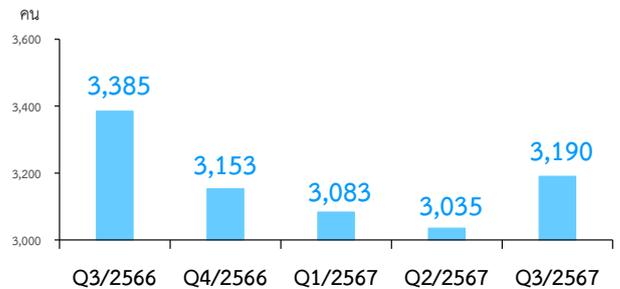
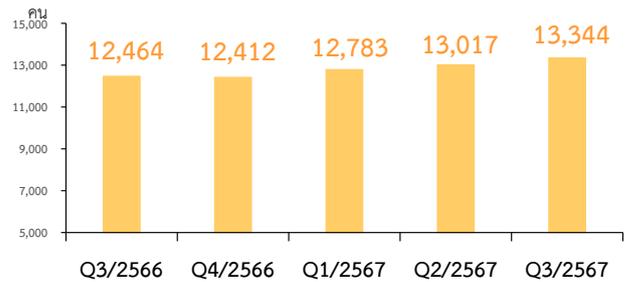

ที่มา : สำนักบริหารแรงงานต่างด้าว กรมการจัดหางาน

แผนภูมิที่ 33 จำนวนคนต่างด้าว จำแนกตามหมวดอาชีพ

แผนภูมิที่ 33 (ต่อ) จำนวนคนต่างด้าว จำแนกตามหมวดอาชีพ

5) พนักงานบริการ พนักงานขายในร้านค้าและตลาด มีจำนวน 13,344 คน คิดเป็นร้อยละ 0.40 เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อนและไตรมาสก่อนหน้าเพิ่มขึ้นจำนวน 880 คน และ 327 คน คิดเป็นร้อยละ 7.06 และร้อยละ 2.51

6) ผู้ปฏิบัติงานฝีมือด้านการเกษตรและประมง (แปรรูปขั้นพื้นฐาน) มีจำนวน 3,190 คน คิดเป็นร้อยละ 0.09 เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อนลดลงจำนวน 195 คน คิดเป็นร้อยละ 5.76 แต่เพิ่มขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้า จำนวน 155 คน คิดเป็นร้อยละ 5.11

7) ผู้ปฏิบัติงานโดยใช้ฝีมือในธุรกิจต่าง ๆ มีจำนวน 11,261 คน คิดเป็นร้อยละ 0.33 เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อนและไตรมาสก่อนหน้าเพิ่มขึ้น จำนวน 1,140 คน และ 255 คน คิดเป็นร้อยละ 11.26 และร้อยละ 2.32

8) ผู้ปฏิบัติงานในโรงงาน ผู้ควบคุมเครื่องจักรและผู้ปฏิบัติงานด้านการประกอบ มีจำนวน 3,586 คน คิดเป็นร้อยละ 0.11 เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อนและไตรมาสก่อนหน้าเพิ่มขึ้น จำนวน 483 คน และ 107 คน คิดเป็นร้อยละ 15.57 และร้อยละ 3.08

9) อาชีพงานพื้นฐาน มีจำนวน 3,143,499 คน คิดเป็นร้อยละ 93.34 เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อนและไตรมาสก่อนหน้าเพิ่มขึ้น จำนวน 739,876 คน และ 17,845 คน คิดเป็นร้อยละ 30.78 และร้อยละ 0.57

เมื่อพิจารณาหมวดอาชีพที่มีการจ้างคนต่างด้าว พบว่ามีการจ้างงานเพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อนเกือบทุกหมวดอาชีพ ยกเว้นหมวดอาชีพผู้ปฏิบัติงานฝีมือด้านการเกษตรและประมง (แปรรูปขั้นพื้นฐาน) แต่มีการจ้างงานเพิ่มขึ้นเล็กน้อยจากไตรมาสก่อนหน้า (ร้อยละ 5.11 QoQ) ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการยกระดับภาคการเกษตรแบบดั้งเดิมโดยมีการนำเทคโนโลยีทางการเกษตร (Agri-Tech) มาใช้มากขึ้น จากการคาดการณ์

ของวิจัยกรุงศรี (ธนาคารกรุงศรีอยุธยา, 2567) คาดว่าแนวโน้มตลาดอุตสาหกรรมเครื่องจักรกลการเกษตรของไทย ในปี 2567-2569 มีแนวโน้มขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 3.0-4.0 ต่อปี นายจ้าง/สถานประกอบการจึงต้องการคนต่างด้าวที่สามารถปรับใช้เทคโนโลยีได้ สอดคล้องกับจำนวนการจ้างงานคนต่างด้าวในประเภทอาชีพช่างเทคนิคที่เพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 7

อุตสาหกรรมที่มีการจ้างงานคนต่างด้าว

อุตสาหกรรมที่มีการจ้างคนต่างด้าวเข้ามาทำงาน
จำแนกตามหมวดมาตรฐานอุตสาหกรรมได้ดังนี้

1) **เกษตรกรรม การล่าสัตว์และการป่าไม้** มีจำนวน
337,563 คน คิดเป็นร้อยละ 10.02 เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกัน
ของปีก่อนและไตรมาสก่อนหน้าเพิ่มขึ้น จำนวน 71,675 คน
และ 2,755 คน คิดเป็นร้อยละ 26.96 และร้อยละ 0.82

2) **การประมง** มีจำนวน 34,288 คน คิดเป็นร้อยละ 1.02
เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อนเพิ่มขึ้น จำนวน
54 คน คิดเป็นร้อยละ 0.16 แต่ลดลงจากไตรมาสก่อนหน้า
จำนวน 615 คน คิดเป็นร้อยละ 1.75

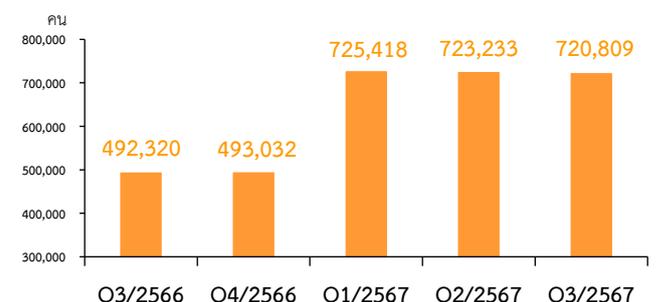
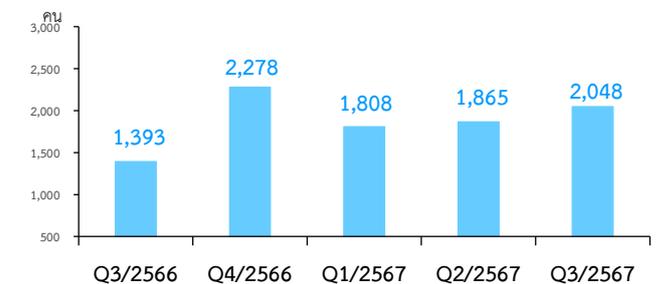
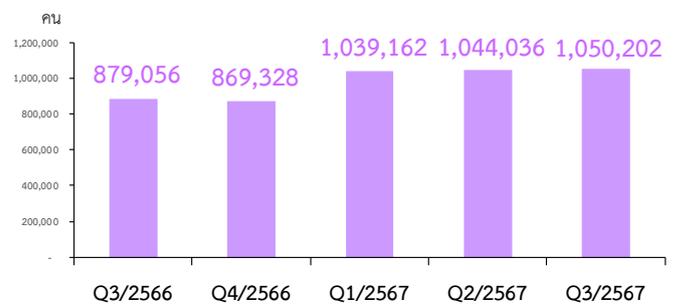
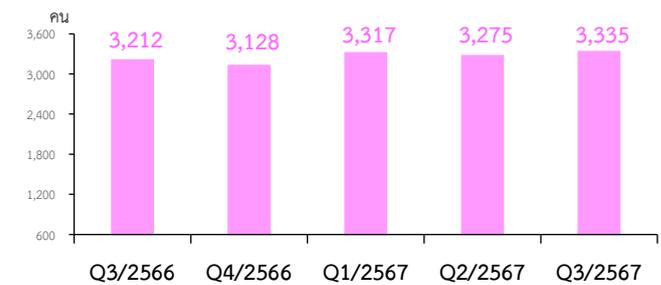
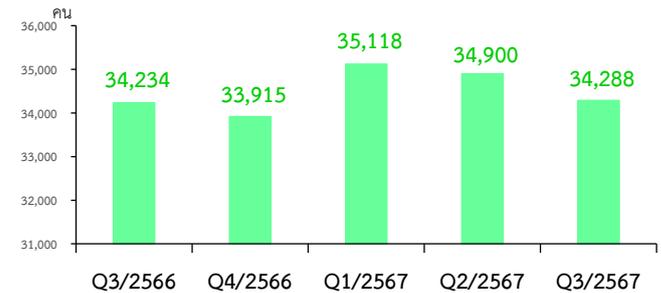
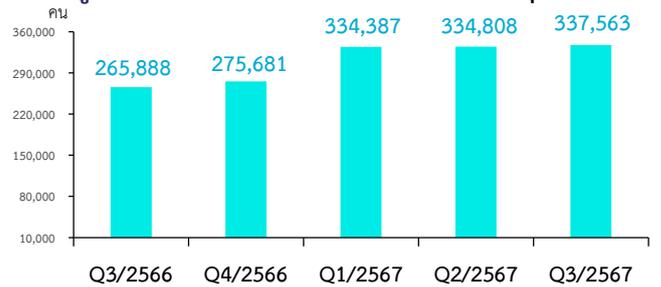
3) **การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน** มีจำนวน
3,335 คนคิดเป็นร้อยละ 0.10 เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกัน
ของปีก่อนและไตรมาสก่อนหน้าเพิ่มขึ้น จำนวน 123 คน
และ 60 คน คิดเป็นร้อยละ 3.83 และร้อยละ 1.83

4) **การผลิต** มีจำนวน 1,050,202 คน คิดเป็น
ร้อยละ 31.19 เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน
และไตรมาสก่อนหน้าเพิ่มขึ้น จำนวน 171,146 คน
และ 6,166 คน คิดเป็นร้อยละ 19.47 และร้อยละ 0.59

5) **การไฟฟ้า ก๊าซและการประปา** มีจำนวน
2,048 คน คิดเป็นร้อยละ 0.06 เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกัน
ของปีก่อนและไตรมาสก่อนหน้าเพิ่มขึ้น จำนวน 655 คน
และ 183 คน คิดเป็นร้อยละ 47.02 และร้อยละ 9.81

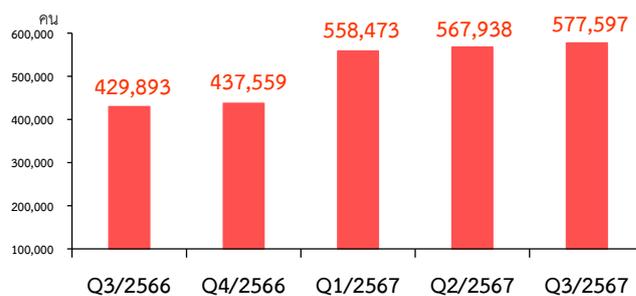
6) **การก่อสร้าง** มีจำนวน 720,809 คน คิดเป็น
ร้อยละ 21.40 เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน
เพิ่มขึ้นจำนวน 228,489 คน คิดเป็นร้อยละ 46.41 แต่ลดลง
จากไตรมาสก่อนหน้า 2,424 คน คิดเป็นร้อยละ 0.34

แผนภูมิที่ 34 จำนวนคนต่างด้าว จำแนกตามอุตสาหกรรม

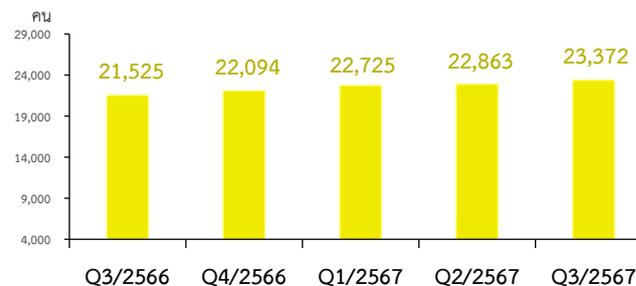

แผนภูมิที่ 34 (ต่อ) จำนวนคนต่างดาว จำแนกตามอุตสาหกรรม

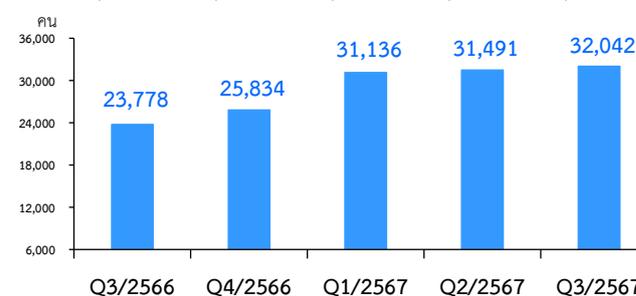
7) การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์
จักรยานยนต์ฯ มีจำนวน 577,597 คน คิดเป็นร้อยละ 17.15
 เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อนและไตรมาสก่อนหน้า
 เพิ่มขึ้น จำนวน 147,704 คน และ 9,659 คน คิดเป็นร้อยละ 34.36
 และร้อยละ 1.70

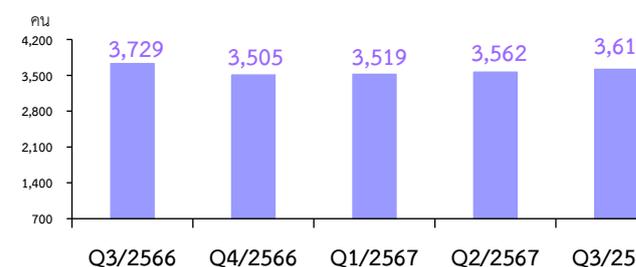
8) โรงแรมและภัตตาคาร มีจำนวน 23,372 คน
 คิดเป็นร้อยละ 0.69 เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันของ
 ปีก่อนและไตรมาสก่อนหน้าเพิ่มขึ้น จำนวน 1,847 คน
 และ 509 คน คิดเป็นร้อยละ 8.58 และร้อยละ 2.23

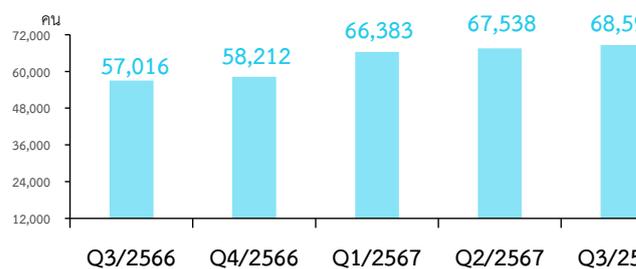
9) การขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคม
 มีจำนวน 32,042 คน คิดเป็นร้อยละ 0.95 เมื่อเปรียบเทียบกับ
 ช่วงเดียวกันของปีก่อนและไตรมาสก่อนหน้าเพิ่มขึ้น จำนวน
 8,264 คน และ 551 คน คิดเป็นร้อยละ 34.75 และร้อยละ 1.75

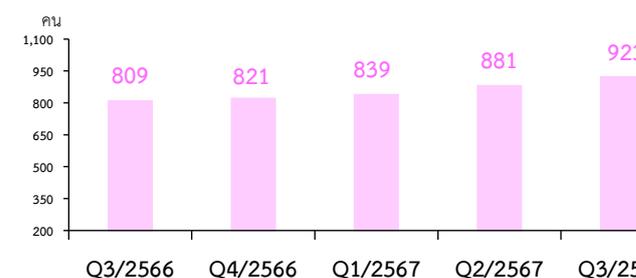
10) ตัวกลางทางการเงิน มีจำนวน 3,616 คน
 คิดเป็นร้อยละ 0.11 เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน
 ลดลง จำนวน 113 คนคิดเป็นร้อยละ 3.03 แต่เพิ่มขึ้น
 จากไตรมาสก่อนหน้า จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 1.52

11) บริการด้านอสังหาริมทรัพย์ การให้เช่าและบริการ
 ทางธุรกิจ มีจำนวน 68,593 คน คิดเป็นร้อยละ 2.04
 เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อนและไตรมาสก่อนหน้า
 เพิ่มขึ้น จำนวน 11,577 คน และ 1,055 คน คิดเป็นร้อยละ 20.30
 และร้อยละ 1.56

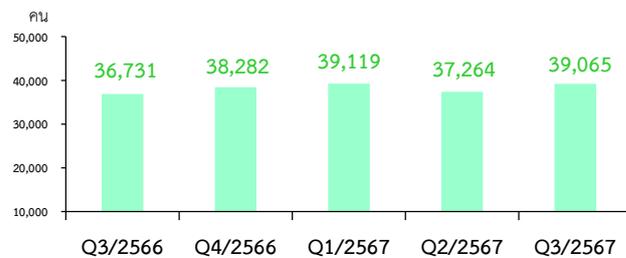

12) บริหารราชการและป้องกันประเทศ รวมทั้ง
 การประกันสังคมภาคบังคับ มีจำนวน 923 คน คิดเป็นร้อยละ 0.03
 เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อนและไตรมาสก่อนหน้า
 เพิ่มขึ้น จำนวน 114 คน และ 42 คน คิดเป็นร้อยละ 14.09
 และร้อยละ 4.77

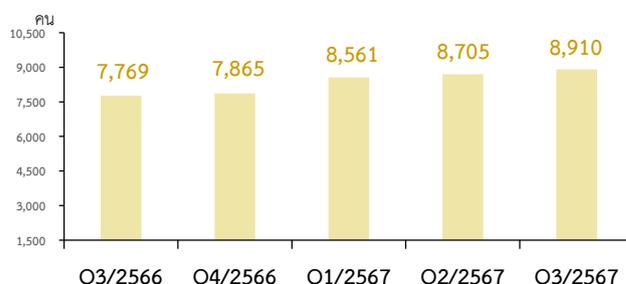

แผนภูมิที่ 34 (ต่อ) จำนวนคนต่างด้าว จำแนกตามอุตสาหกรรม

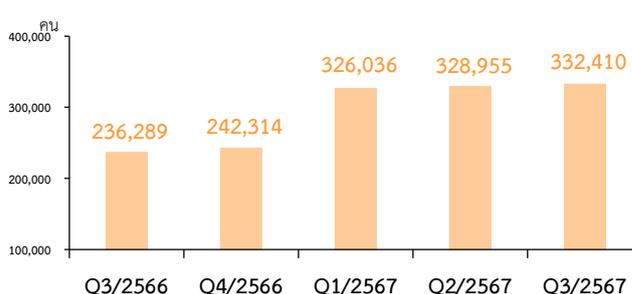
13) การศึกษา มีจำนวน 39,065 คน คิดเป็นร้อยละ 1.16 เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อนและไตรมาสก่อนหน้า เพิ่มขึ้นจำนวน 2,334 คน และ 1,801 คน คิดเป็นร้อยละ 6.35 และร้อยละ 4.83

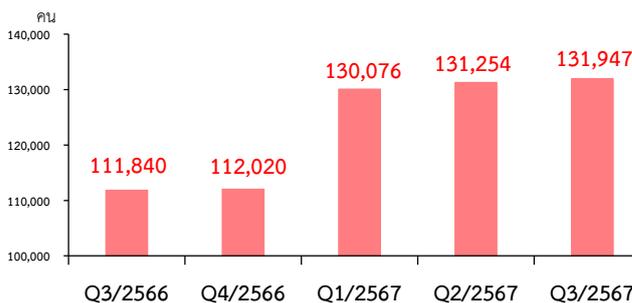
14) การบริการด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์ มีจำนวน 8,910 คน คิดเป็นร้อยละ 0.26 เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อนและไตรมาสก่อนหน้าเพิ่มขึ้น จำนวน 1,141 คนและ 205 คน คิดเป็นร้อยละ 14.69 และร้อยละ 2.36

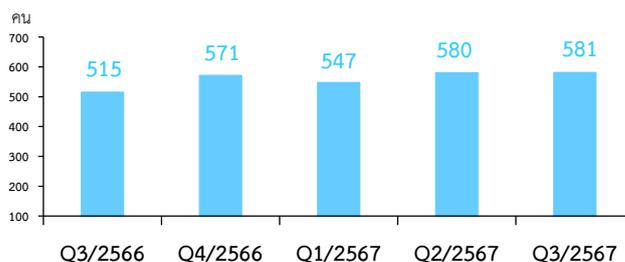
15) บริการชุมชน สังคมและบริการส่วนบุคคลอื่น ๆ มีจำนวน 332,410 คน คิดเป็นร้อยละ 9.87 เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อนและไตรมาสก่อนหน้าเพิ่มขึ้นจำนวน 96,121 คน และ 3,455 คน คิดเป็นร้อยละ 40.68 และร้อยละ 1.05

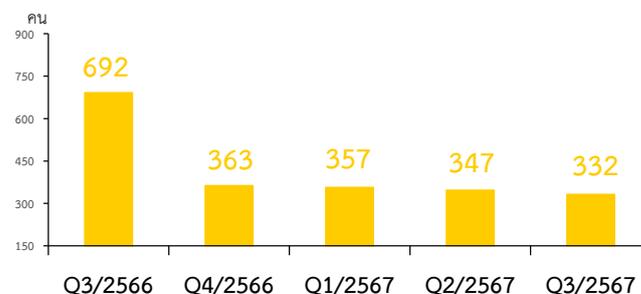
16) ลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล มีจำนวน มีจำนวน 131,947 คน คิดเป็นร้อยละ 3.92 เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อนและไตรมาสก่อนหน้าเพิ่มขึ้น จำนวน 20,107 คน และ 693 คน คิดเป็นร้อยละ 17.98 และร้อยละ 0.53

17) องค์การระหว่างประเทศและองค์กรต่างประเทศอื่น ๆ และสมาชิก มีจำนวน 581 คน คิดเป็นร้อยละ 0.02 เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อนและไตรมาสก่อนหน้า เพิ่มขึ้น จำนวน 66 คน และ 1 คน คิดเป็นร้อยละ 12.82 และร้อยละ 0.17

18) กิจกรรมอื่น ๆ มีจำนวน 332 คน คิดเป็นร้อยละ 0.01 เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อนและไตรมาสก่อนหน้า ลดลง จำนวน 360 คน และ 15 คน คิดเป็นร้อยละ 52.02 และร้อยละ 4.32

เมื่อพิจารณาหมวดอุตสาหกรรมที่มีการจ้างคนต่างด้าว พบว่า มีการจ้างงานลดลงจากช่วงเดียวกันของปีก่อน ในหมวดอุตสาหกรรมตัวกลางทางการเงิน (ลดลงร้อยละ 3.03) และกิจกรรมอื่น ๆ (ลดลงร้อยละ 52.02) สำหรับหมวดอุตสาหกรรมที่มีการจ้างงานเพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อน อาทิ

อุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับการบริการ และอุตสาหกรรมก่อสร้างเพิ่มขึ้น ร้อยละ 46.41 ส่งผลให้หมวดอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน คือ อุตสาหกรรมการไฟฟ้า ก๊าซ และการประปา มีการจ้างงานเพิ่มขึ้นด้วย (ร้อยละ 47.02)

คนต่างด้าวได้รับอนุญาตทำงานใหม่

คนต่างด้าวได้รับอนุญาตทำงานใหม่ในช่วงไตรมาสที่ 3 ปี 2567 มีจำนวนทั้งสิ้น 193,244 คน ลดลงจากช่วงเดียวกันของปีก่อน จำนวน 9,211 คน คิดเป็นร้อยละ 4.55 แต่เพิ่มขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้า จำนวน 25,232 คน คิดเป็นร้อยละ 15.02 โดยเข้ามาทำงานด้านการศึกษา มหาวิทยาลัย และวิทยาลัย โดยจำแนกตามประเภทการอนุญาต ดังนี้

ประเภททั่วไป ได้รับอนุญาตทำงาน 23,122 คน เป็นชาวเงินมากที่สุด 4,828 คน รองลงมา คือ ญี่ปุ่น ฟิลิปปินส์ อังกฤษ และอินเดีย โดยเข้ามาทำงานในโรงเรียน มหาวิทยาลัย สถาบันการศึกษา และบริการด้านธุรกิจอื่น ๆ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับผู้จัดการบริษัท เจ้าหน้าที่บริหารของหน่วยงานเอกชน เป็นต้น

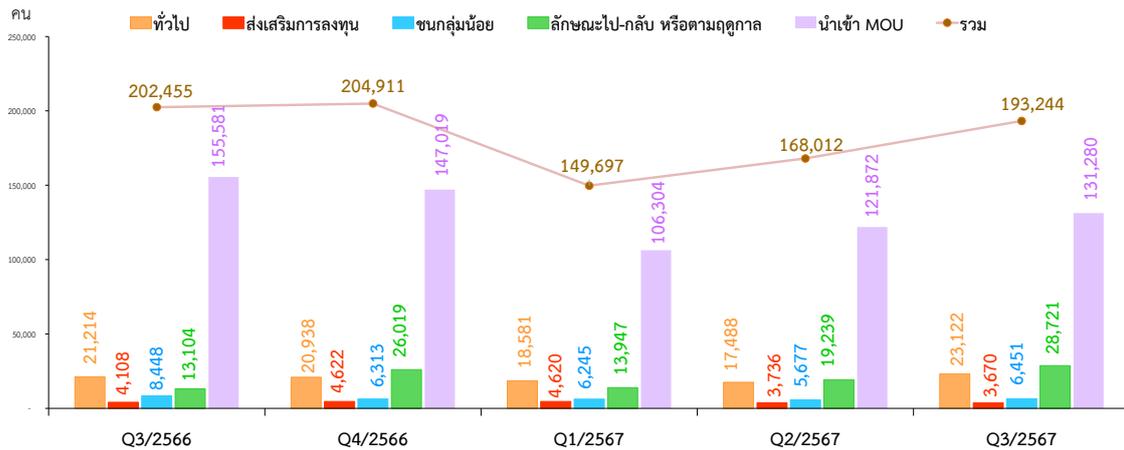
ประเภทส่งเสริมการลงทุน ได้รับอนุญาตทำงาน 3,670 คน ส่วนใหญ่เป็นชาวเอเชีย ซึ่งเป็นสัญชาติจีน ญี่ปุ่น อินเดีย และจีนไต้หวัน โดยเข้ามาทำงานในอุตสาหกรรมการผลิตยานยนต์ รถพ่วงและรถกึ่งรถพ่วงมากที่สุด ประเภทอาชีพที่เข้ามาทำงานจะเป็นแรงงานที่ใช้ทักษะฝีมือสูง คือ ช่างเทคนิค และผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง

ประเภทชนกลุ่มน้อย ได้รับอนุญาตทำงาน 6,451 คน เป็นสัญชาติบุคคลที่ไม่มีสถานะทางทะเบียนมากที่สุด รองลงมา คือ ไทยใหญ่ เมียนมา และกระเหรี่ยง ประเภทอุตสาหกรรมที่เข้ามาทำงาน ได้แก่ การก่อสร้าง และการขายส่ง ขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ ประเภทอาชีพที่เข้ามาทำงานเป็นงานที่ไม่ใช้ทักษะฝีมือ คือ อาชีพงานพื้นฐาน ซึ่งจะเป็นแรงงานเหมืองแร่ ก่อสร้าง การผลิตและการขนส่งมากที่สุด

ประเภทเข้ามาทำงานในลักษณะไป-กลับ หรือตามฤดูกาล ได้รับอนุญาตทำงาน 28,721 คน เป็นสัญชาติกัมพูชา และเมียนมา โดยเข้ามาทำงานในอุตสาหกรรมเกษตรและปศุสัตว์มากที่สุด

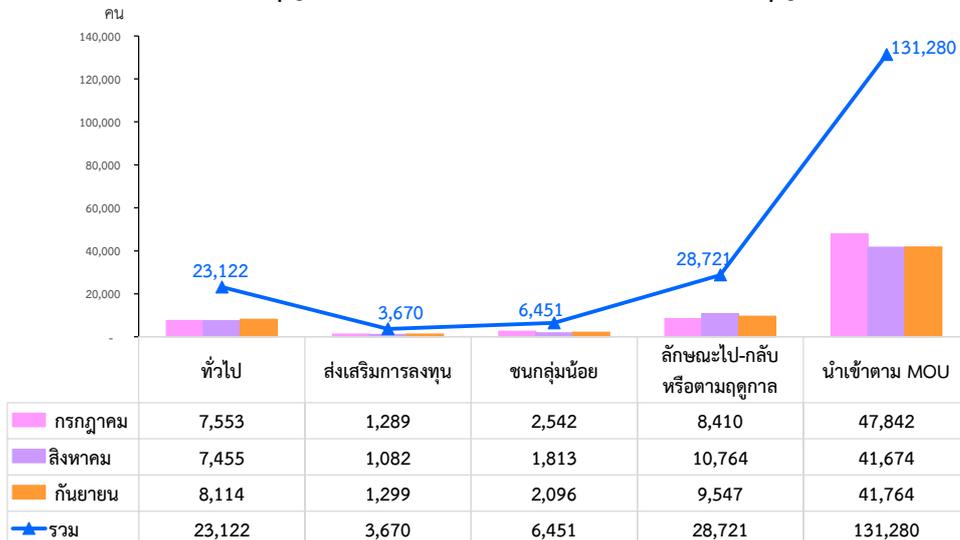
ประเภทนำเข้าตาม MOU ได้รับอนุญาตทำงาน 131,280 คน เป็นสัญชาติเมียนมา ลาว และกัมพูชา โดยเข้ามาทำงานในอุตสาหกรรมการผลิตมากที่สุด

แผนภูมิที่ 35 จำนวนคนต่างด้าวได้รับอนุญาตทำงานใหม่รายไตรมาสที่ 3 ปี 2566 ถึง ไตรมาสที่ 3 ปี 2567

ที่มา : สำนักบริหารแรงงานต่างด้าว กรมการจัดหางาน

แผนภูมิที่ 36 จำนวนคนต่างด้าวได้รับอนุญาตทำงานใหม่จำแนกตามประเภทการอนุญาต ไตรมาสที่ 3 ปี 2567

ที่มา : สำนักบริหารแรงงานต่างด้าว กรมการจัดหางาน

หลังโควิด ชีวิตของลูกจ้างในภูมิภาคต่าง ๆ ปรับตัวอย่างไร

ปริญดา สุลีสิทธิ์ และสิริกานต์ อรรถนุตร
ธนาคารแห่งประเทศไทย

แม้เศรษฐกิจไทยจะกระจุกตัวอยู่ใน กทม. และภาคกลาง สูงกว่า 70% แต่ตลาดแรงงานในภูมิภาคเป็นหัวใจสำคัญของเศรษฐกิจไทย โดยจำนวนแรงงานในภูมิภาคมีสัดส่วนสูงถึง 50% ของประเทศ และเฉพาะกลุ่มลูกจ้าง มีสัดส่วนสูงถึง 40% ของลูกจ้างทั้งหมดในประเทศ บทความนี้จะจึงขอพาผู้อ่านไปสำรวจชีวิตความเป็นอยู่ของลูกจ้างในภูมิภาคต่าง ๆ หลังโควิดว่าเป็นอย่างไร เพื่อเปิดมุมมองที่น่าสนใจเกี่ยวกับตลาดแรงงานในภูมิภาค ในยุคหลังโควิด-19 โดยอิงข้อมูลการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร (Labor force survey) ของสำนักงานสถิติแห่งชาติซึ่งพบ 4 ประเด็นที่น่าสนใจ ดังนี้

1. ลูกจ้างในภาคเหนือและอีสาน หันไปประกอบอาชีพอิสระกันมากขึ้น

จากข้อมูลปี 2566 พบว่าแรงงานในภาคเหนือและอีสาน หันไปทำอาชีพอิสระเพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับช่วงก่อนโควิด (ปี 2562) กว่า 5 แสนคน และ 4 แสนคน ขณะที่ลูกจ้างกลับลดลงกว่า 5 แสนคน และ 1 แสนคน สาเหตุจากในช่วงโควิด ลูกจ้างในเมืองใหญ่ ๆ ถูกเลิกจ้างจำนวนมาก ทำให้ต้องย้ายถิ่นฐานกลับบ้านเกิด โดยแรงงานคืนถิ่นส่วนใหญ่กลับมาจากกรุงเทพฯ และปริมณฑล และจังหวัดท่องเที่ยว อาทิ ชลบุรี ภูเก็ต และเชียงใหม่ ซึ่งส่วนหนึ่งกลับไปทำอาชีพเกษตรกรรม และเปิดร้านขายอาหารหรือร้านกาแฟ การเติบโตของเทคโนโลยีดิจิทัล ยังเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้ลูกจ้างหันมาประกอบอาชีพอิสระ อาทิ ค่าขายออนไลน์ และธุรกิจเดลิเวอรี่มากขึ้น

2. ลูกจ้างในภาคใต้ถูกจ้างงานเป็นรายวันมากขึ้น

ตามการปรับตัวของนายจ้าง โดยภาพรวมลูกจ้างในภาคใต้เฉลี่ยครึ่งแรกปี 2567 อยู่ที่ 2.5 ล้านคน (45% ของกำลังแรงงานรวม) ไม่ได้เปลี่ยนแปลงไปจากช่วงก่อนโควิด คือ ยังเป็นลูกจ้างอยู่ไม่ได้หันไปทำอาชีพอิสระเหมือนกรณีภาคเหนือและอีสานแต่ผู้ประกอบการในภาคท่องเที่ยว โดยเฉพาะในจังหวัดท่องเที่ยวหลัก อาทิ ภูเก็ต กระบี่ สุราษฎร์ธานี ได้ปรับรูปแบบการจ้างงาน โดยจำนวนลูกจ้างรายวันภาคบริการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น 35%

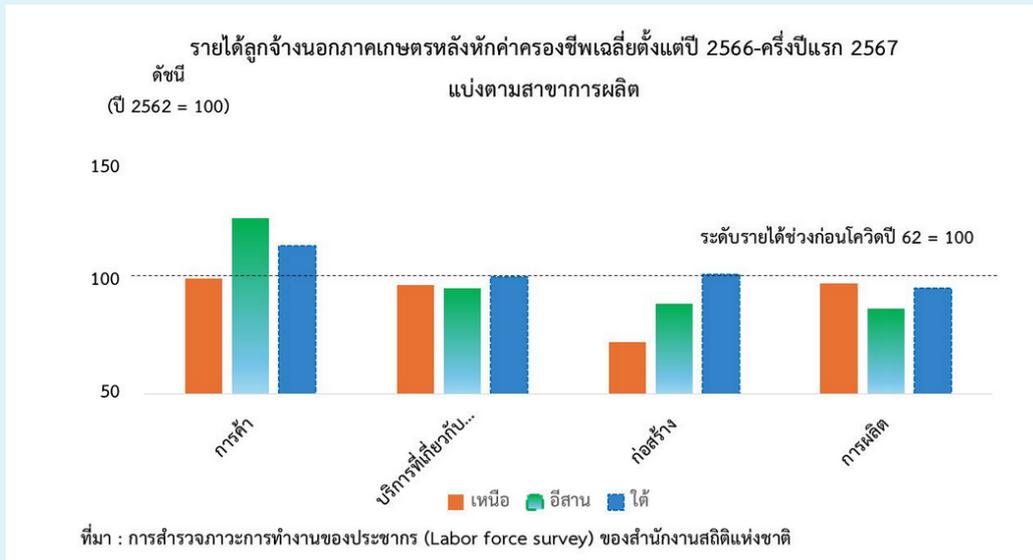
เมื่อเทียบกับช่วงก่อนโควิดขณะที่จำนวนลูกจ้างรายเดือนภาคบริการท่องเที่ยวกลับลดลง 5% และจากการสอบถามผู้ประกอบการ พบว่า ลูกจ้างเก่าที่มีอยู่เดิม ถูกนายจ้างปรับเพิ่มชั่วโมงการทำงาน และเพิ่มงานให้ทำงานหลายหน้าที่มากขึ้น

3. ชีวิตลูกจ้างในภาคเหนือ อีสาน และใต้ในกลุ่มที่ยังไม่ได้ผันตัวไปทำอย่างอื่น (เช่น เกษตรกรรมหรืออาชีพอิสระ)

ส่วนใหญ่ไม่ได้เปลี่ยนอาชีพ ยังคงทำงานในอาชีพเดิมเหมือนช่วงก่อนเกิดโควิด สะท้อนจากจำนวนลูกจ้างสูงสุด 5 อาชีพแรกของทั้ง 3 ภาค ยังคงไม่ต่างกับช่วงก่อนโควิด คือ ลูกจ้างภาครัฐ ภาคการค้า ก่อสร้าง โรงแรมและภัตตาคาร และโรงงานการผลิต เมื่อเจาะลึกลงไปในภาคการผลิต พบว่า ลูกจ้างส่วนใหญ่ยังคงทำงานในอุตสาหกรรมหลักของแต่ละภาคเหมือนเดิม โดยในภาคเหนือลูกจ้างส่วนใหญ่ทำงานในโรงงานอาหาร สิ่งทอ และเครื่องนุ่งห่ม ขณะที่ภาคอีสานทำงานในโรงงานอิเล็กทรอนิกส์ สิ่งทอ และเครื่องนุ่งห่ม ส่วนภาคใต้ทำงานในอุตสาหกรรมอาหาร ผลิตภัณฑ์ยาง และการผลิตไม้

4. ชีวิตความเป็นอยู่ของลูกจ้างภูมิภาคในภาพรวมดูดีขึ้น จากมิติรายได้แต่การฟื้นตัวยังเป็นแบบไม่ทั่วถึง

แม้ชีวิตความเป็นอยู่ของลูกจ้างในภาพรวมประเทศจะดีขึ้นเมื่อเทียบกับช่วงก่อนโควิด สะท้อนจากรายได้ลูกจ้างหลังหักค่าครองชีพที่ปรับสูงขึ้นกว่าช่วงก่อนโควิดแล้ว แต่ในมิติภูมิภาคต่าง ๆ พบว่า การฟื้นตัวยังไม่ทั่วถึง มีบางกลุ่มที่ยังต้องใช้เวลาในการฟื้นตัว อาทิ ลูกจ้างนอกภาคเกษตรในภาคอีสาน (มีจำนวน 2.5 ล้านคน คิดเป็น 15% ของลูกจ้างนอกภาคเกษตรทั้งประเทศ) ที่พบว่ารายได้ยังไม่ทันค่าครองชีพ สะท้อนจากรายได้หลังหักค่าครองชีพที่หดตัว 2% เทียบกับช่วงก่อนโควิด

ในมิติรายสาขาอาชีพทั้ง 3 ภาค พบว่า ชีวิตความเป็นอยู่ของลูกจ้างในภาคการค้าฟื้นตัวกลับไปดีกว่าก่อนโควิดแล้ว โดยเฉพาะกลุ่มลูกจ้าง Modern trade ในภาคอีสาน สะท้อนจากรายได้ลูกจ้างหลังหักค่าครองชีพที่สูงกว่าช่วงก่อนโควิด โดยเฉพาะจังหวัดบุรีรัมย์ที่มีโครงสร้างพื้นฐานและคมนาคมขนส่งที่สะดวกและมีการเปิดห้างสรรพสินค้าใหม่

ส่วนภาคบริการที่เกี่ยวข้องท่องเที่ยว พบว่า ลูกจ้างในภาคใต้ฟื้นตัวดีกว่าภาคอื่น โดยรายได้ลูกจ้างในภาคบริการกลับไปอยู่เท่ากับช่วงก่อนโควิดแล้ว โดยเฉพาะในพื้นที่จังหวัดท่องเที่ยวหลัก อาทิ ภูเก็ต กระบี่ และสุราษฎร์ธานี ซึ่งผลดังกล่าวทำให้ในระยะหลังเริ่มเห็นลูกจ้างจังหวัดใกล้เคียง เช่น พังงาย้ายไปทำงานทำที่ภูเก็ตมากขึ้น เพื่อหาโอกาสและรายได้ที่ดีกว่า ในขณะที่ภาคการท่องเที่ยวอีสาน ฟื้นตัวช้ากว่าภาคอื่น เพราะพึ่งพานักท่องเที่ยวเฉพาะกลุ่มเที่ยวกันเองในภาค

** บทความนี้เป็นความคิดเห็นส่วนบุคคล จึงไม่จำเป็นต้องสอดคล้องกับความเห็นของหน่วยงานที่ผู้เขียนสังกัด **

ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย <https://www.bot.or.th/th/research-and-publications/articles-and-publications/articles/article-2024oct29-2.html>

ชีวิตความเป็นอยู่ของลูกจ้างที่ยังไม่ดีขึ้นส่วนใหญ่อยู่ในภาคก่อสร้างและภาคการผลิต โดยเฉพาะภาคก่อสร้าง ในภาคเหนือ ลูกจ้างได้รับผลกระทบจากการที่ผู้ประกอบการในพื้นที่ปรับตัวหันไปจ้างแรงงานต่างด้าวมากขึ้น เนื่องจากมีต้นทุนที่ต่ำกว่า ขณะที่ลูกจ้างในภาคการผลิต ยังเผชิญกับความท้าทาย เนื่องจากอุตสาหกรรมหลักของแต่ละภาค ทั้งสิ่งทอ เครื่องนุ่งห่ม และอิเล็กทรอนิกส์ในภาคอีสานและเหนือ รวมถึงอุตสาหกรรมอาหารในภาคใต้ ต่างเผชิญความท้าทายจากปัญหาเชิงโครงสร้างและการแข่งขันจากต่างประเทศ

โลกหลังโควิด หลายสิ่งหลายอย่างเปลี่ยนแปลงไป สิ่งที่น่าติดตามคือ ภาพที่เราเห็นวันนี้จะเปลี่ยนไปไหมเนื่องจากข้อมูลล่าสุด (ครึ่งแรกปี 2567) เริ่มเห็นสัญญาณว่ามีแรงงานอาชีพอิสระบางส่วน หันกลับไปทำงานเป็นลูกจ้างมากขึ้น ตามการฟื้นตัวของเศรษฐกิจ แต่อีกด้านหนึ่งก็มีแรงงานคืนถิ่นบางส่วน ที่ไม่ตั้งใจจะกลับไปทำงานเป็นลูกจ้างในหัวเมืองใหญ่เหมือนเมื่อก่อน เพราะเห็นโอกาสในอาชีพใหม่ มีรายได้เพียงพอและมีความสุขจากการกลับมาอยู่กับครอบครัว นอกจากนี้ผู้ประกอบการก็ควรต้องปรับตัวรองรับความท้าทายใหม่เช่นกัน โดยต้องหาทางเพิ่มรายได้ผ่านการพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ ที่นำเอกลักษณ์ของท้องถิ่นมาผสมผสาน เพื่อสร้างการเติบโตที่ยั่งยืนและยกระดับคุณภาพชีวิตของลูกจ้างให้ดียิ่งขึ้นต่อไป

คณะผู้จัดทำ วารสารสถานการณ์ตลาดแรงงาน ไตรมาสที่ 3 ปี 2567

ที่ปรึกษา

นายสมชาย มรกตศรีวรรณ
นายสิบทื่นชัย โพธิ์สินธุ์
นายมงคล สงคราม
นายวิเชต อินทรเจริญ

อธิบดีกรมการจัดหางาน
รองอธิบดีกรมการจัดหางาน
รองอธิบดีกรมการจัดหางาน
รองอธิบดีกรมการจัดหางาน

คณะผู้จัดทำ

นางสาวสุจิตรา ขจรกิตติการ
ผู้อำนวยการกองบริหารข้อมูลตลาดแรงงาน

นายเกียรติศักดิ์ ธ.น.หล้า

นางสาวณัฐนันท์ โรจนประภพ

นางสาวปิยะนุช บัวเพ็ญ

นางสาวนาฏสีตางค์ ทาวะดี

นายศุภฤกษ์ ขารชม

นายกรวิชช มิตรแก้ว

นางสาวอัมภววรรณ ชาวนา

นายสาโรจน์ พึ่งเนตร์

นางสาวริติมา นิลพฤกษ์

หัวหน้ากลุ่มงานวิเคราะห์และวิจัย

นักวิชาการแรงงานชำนาญการ

นักวิชาการแรงงานชำนาญการ

นักวิชาการแรงงานปฏิบัติการ

นักวิชาการแรงงานปฏิบัติการ

นักสถิติ

นักวิชาการแรงงาน

นักวิชาการแรงงาน

นักวิชาการแรงงาน

